

3GEMA

MAGAZÍN TRIGEMA / ROČNÍK II. / ČÍSLO 2 / WWW.TRIGEMA.CZ

**PRVNÍ
MONÍNECKÉ
JEŽDĚNÍ**

TRIFOT

JOIN PHOTO - ENJOY GASTRONOMY

WWW.TRIFOT.REST

Milí čtenáři,

v podzimním vydání magazínu 3GEMA se více zaměřujeme na kulturní události, které jsou aktuálně pro veřejnost otevřeny, nebo jsou před námi. Vyzdvihnout bych chtěl hlavně další ročník soutěže a s tím spojené výstavy Czech Press Photo. A nejen proto, že Trigema tento projekt dlouhodobě významně podporuje. Moc se v té souvislosti zároveň těším na ročník následující, kdy Czech Press Photo oslaví již čtvrtstoletí od svého založení!

Nezapomínáme však ani na jiné projekty. Ať je to například Centrum Paraple, jež pomáhá lidem po poškození míchy zvládnout těžkou životní situaci nebo třeba dnes již kultovní scéně Jatka78. Tento divadelní a umělecký prostor, kterému šéfuji Rosťa Novák ml. se Štěpánem Kubištou, funguje už několik let v Pražské tržnici. Od letošního roku navíc s podporou Trigemy. Rozhovor se Štěpánem Kubištou si můžete přečíst na stranách 18–23.

Naše společnost se snaží rozvíjet rovněž turistickou oblast Toulava, jejíž součástí je Areál Monínec. O novinkách k aktuální lyžařské sezóně se více dočtete na stránkách 46–47. U pohybových aktivit zůstaneme i v případě dalšího tématu. Tím je běhání. Ať již v blízkosti jednotlivých domů Chytrého bydlení, tak u center měst, kde se nachází. Tipy na možné trasy, ale i zkušenosti z běhání samotných zaměstnanců Trigemy přináší hned 8 stran tohoto magazínu.

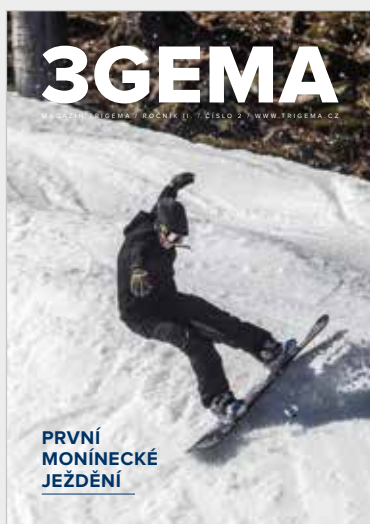
Do oblasti gastronomie se můžete více ponořit díky článkům o našich restauracích Trifot a Cyberdog. A že jste o Cyberdogu dosud ještě neslyšeli? Nedivím se, právě jej otevíráme. Díky tomu dostává oblast u stanice metra Nové Butovice další nezaměnitelný objekt, jenž pochází z dílny Davida Černého a jeho týmu. Přijďte se podívat a třeba i něco dobrého zde ochutnat!

A handwritten signature in blue ink, which appears to read "Soural".

MARCEL SOURAL

předseda představenstva Trigema a.s.

Magazín 3GEMA slouží jen a výhradně k propagaci koncernu Trigema a.s. a je veřejně neprodejný.

Trigema a.s.
Explora Centre – budova Jupiter
150 00 Praha 5, Bucharova 2641/14
Tel.: 227 355 211
info@trigema.cz
www.trigema.cz

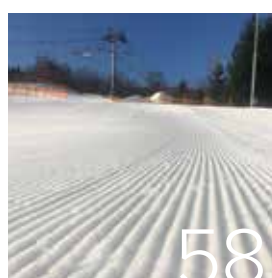
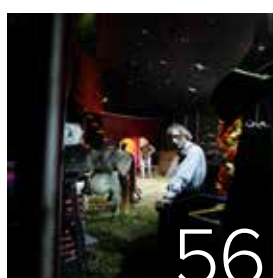
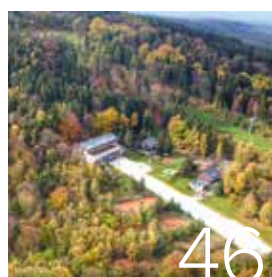
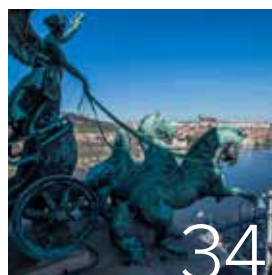
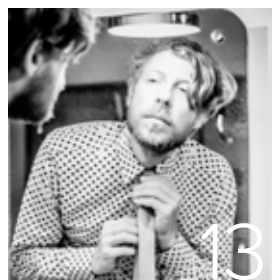
Redakční rada:
M. Soural, M. Netolický, R. Polák

Redakční obsah:
R. Polák, V. Souralová

Číslo 2, ročník II
Vyšlo v listopadu 2018

Vydavatel:
Trigema a.s.
MK ČR E 22855

Zdroje fotografií:
Trigema, Czech Photo, Játka78,
Republika československá 1918–1939,
Severský filmový podzim,
Centrum Paraple, Národní galerie,
výstava Terakotová armáda
a první čínský císař, RunCzech,
Just Ride.

Obsah

EDITORIAL	3
FOTO ČÍSLA CZECH PRESS PHOTO 2018	4
NOVINKY	6–7
PODZIMNÍ A ZIMNÍ KULTURNÍ BOMBY	8–12
POŘÁDNÁ DÁVKA KULTURNÍHO MASA	14–17
MEZINÁRODNÍ SCÉNA NAPŘÍČ ŽÁNRY	18–23
GURMÁNSKÉ ZÁŽITKY RESTAURACE TRIFOT	24–27
CYBERDOG TECHNOLOGIE A KUCHYNĚ V JEDNOM	28–33
I VE MĚSTĚ JE BĚHÁNÍ ZÁBAVA	34–41
FLATZONE NOVÉ NEMOVITOSTI NAJDETE NA JEDNOM MÍSTĚ	42–43
REALITNÍ TRH CENU BYTU OVLIVŇUJE TAKÉ VÝŠE DANĚ	44
BLACK N' ARCH ZASEDAČKA ROKU	45
NOVÝ MONÍNEC VÍTÁ PRVNÍ LYŽAŘE JIŽ OD PODZIMU	46–47
REPORTÁŽ DO JAPONSKA ZA JELÍNKY, RYCHLOVLAKY A SUSHI	48–55
NOMINACE CZECH PRESS PHOTO 2018	56–57
UDÁLOSTI A AKCE	58

CZECH PRESS PHOTO
2018

LUKÁŠ BÍBA
ADAM ONDRA - MISTROVSTVÍ SVĚTA V LEZENÍ 2018
KATEGORIE **SPORT**

ANGLIČANÉ NA MONÍNCE PŘIPRAVOVALI REKLAMU

Na Monínec v září dorazila anglická reklamní produkce, která zde točila připravovaný spot na jeden z druhů pudingu. Areál si štáb vybral mimo jiné proto, že se v příběhu objevoval sníh. Ten umí Monínec vyrobit, i když je venku nad nulou, díky technologii Snowfactory. Tento technický sníh zde byl poprvé vyzkoušen již před dvěma roky. Využívá se především na začátku zimní sezóny a pak v jejím průběhu, aby zajistil nerušený průběh lyžařské sezóny. Sníh je bez jakýchkoliv chemických přísad a je založený na dvou hlavních zdrojích – vodě a vzduchu.

CENTRUM PARAPLE PLÁNUJE DALŠÍ ROZVOJ AREÁLU

V polovině září se konala tradiční Zahradní slavnosti Centra Paraple. Hlavním hostem letošní slavnosti byl divadelní a filmový herec Jan Potměšil, se kterým vedl rozhovor moderátor Českého rozhlasu Vladimír Kroc a hudební podbarvení celého večera mělo na starosti trio Jazz Efterrätt. Odpoledne proběhlo rovněž setkání správní rady. Jedním z bodů programu byla informace, že Paraple stojí opět na prahu strategického rozhodnutí týkajícího se další možné rekonstrukce svého areálu s cílem zvýšit jeho kapacitu.

CSV@ŘEPY NOMINOVÁN V BEST OF REALTY

Projekt Chytré bydlení CSV@Řepy společnosti Trigema byl odbornou porotou nominován do soutěže o titul Best of Realty – Nejlepší z realit v kategorii Rezidenční projekty. Všechny 24 jednotek bytového domu, které jsou ve velikosti od 1+kk do 3+kk, je v úrovni Chytré bydlení Premium. Díky tomu je například v každém bytě dřevěná podlaha a vnitřní podlahové vytápění. Nechybí ani velká posuvná francouzská okna a prosklené balkóny, jež v nejvyšších podlažích nahrazují velké rozlehlé terasy. Součástí vybavení je dále také

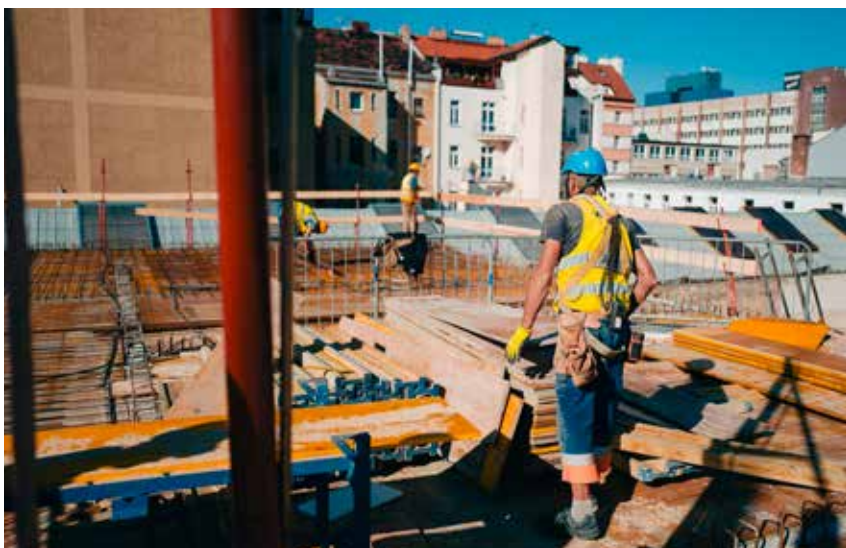
technologie inteligentního ovládání bytu. Soutěž Best of Realty – Nejlepší z realit se považuje za jednu z nejprestižnějších ve svém oboru. Koná se pod záštitou Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí sdružující nejvýznamnější osobnosti české developerské scény. O výsledcích rozhoduje odborná porota, složená z předních expertů z oboru. Stavba pětipodlažního bytového domu CSV@Řepy byla dokončena vloni na podzim. Za celkový architektonický koncept byla odpovědná architektonická kancelář ADNS.

TRIGEMA POSTAVILA PRVNÍ PLZEŇSKÝ BYTOVÝ DŮM

První regionální projekt společnosti Trigema byl zkolaudován. „Potvrdilo se, že Plzeň je místem, kde se nové bytové výstavbě daří. O bydlení je zde zájem a novým projektům se ve městě daří. Počítáme proto i s tím, že bychom tu brzy mohli představit další náš bytový projekt,“ říká Marcel Soural, předseda představenstva společnosti Trigema. Novostavba bytového domu KLR@Plzeň, jehož architektonický návrh pochází z dílny tamního studia AIP, je ve tvaru L s decentní světlou fasádou, modrými a mléčně bílými balkóny. Dům vychází z osvědčeného konceptu Chytrého bydlení, díky čemuž je vybaven například plastovými okny s izo-

lačními trojskly a vzduchotechnickými jednotkami s rekuperátorem, který je určený pro nucené větrání bytu. Objekt, jenž leží v blízkosti centra města v ulici Kollárova, je v energetické náročnosti třídy B, což značí, že budova je velmi úsporná. Stavební práce zajišťovala společnost Trigema Building.

CENY STAVEBNÍCH PRACÍ SE ZVYŠUJÍ

Ceny stavebních prací se zvyšují ve veřejném i privátním sektoru, potvrdily to více jak tři čtvrtiny ředitelů stavebních společností v rámci výzkumu CEEC. Zvedají se také ceny stavebních materiálů, v příštím roce dojde k navýšení o 5 až 10 procent. Růst cen stavebních prací ve veřejném sektoru zaznamenaly tři čtvrtiny (77 procent) ředitelů stavebních společností. V privátním sektoru došlo k navýšení ještě ve větší míře (86 procent). „Růst cen stavebních prací jde ruku v ruce s rychle rostoucí poptávkou po stavebních pracích. Aktuální nedostatečná nabídka stavebních kapacit není naopak schopna uspokojit rychle rostoucí objem nových

stavebních zakázek a to žene ceny vzhůru, vysvětluje současný trend na trhu Pavel Kliment, Partner odpovědný za služby pro realitní a stavební společnosti KPMG ČR. Růst cen se projevuje i v dalším růstu cen bytů a ostatních nemovitostí, což by mohlo mít určitý vliv na přibrzdění poptávky. „Poptávku ovlivňují zejména ceny za bydlení. Méně významnou roli pak hraje také očekávání z dalšího ekonomického vývoje a migrace obyvatel za prací, což zvyšuje potřebu pořizovat si nové bydlení. Nízké úrokové míry u hypotečních úvěrů mají v rozhodování menší význam,“ uvádí Marcel Soural, předseda představenstva Trigemy.

ESTER LEDECKÁ NA MONÍNCI

Nejen anglická produkce, ale i Ester Ledecká se svým reklamním týmem natáčeli přes léto na Monínci. Některé části spotu proto také musely obstarat filmové triky. „Program královny zimní olympiády je tak našlapaný, že natáčet v průběhu sezony je takřka nemožné, a zimní kulisy tak musely dotvořit filmové triky,“ vysvětluje brand manažer Tipsportu Martin Filip. Spot běží postupně na kanálech ČT Sport, Nova Sport a O2 TV Sport. Součástí je i komunikace na sociálních sítích a webu Tipsportu směrem k největší komunitě sázkařů v Česku.

STINGLŮV SVĚT V CZECH PHOTO CENTRE

Galerie Czech Photo Centre, jejímž generálním partnerem je společnost Trigema, představila výběr fotografií známého etnografa Miloslava Stingla. Nechyběly například snímky charakteristických kubánských indiánů či fotografie z utajované návštěvy s Jeho Svátostí 14. dalajlamou. Během dvaceti let, která prožil Stingl na cestách, se mu svět měnil před očima. Portrétní snímky doplnily ikonické kufry, s nimž cestovatel putoval do různých světových destinací.

FOTOGRAFIE MĚSÍCE

Tým společnosti Czech Photo, která organizuje mimo jiné prestižní soutěž Czech Press Photo, od letošního roku vyhlašuje Fotografie měsíce. Fotografií měsíce září byl pohled Martina Frouze na nově opravený Pražský orloj. Za srpen byl vybrán snímek z posledního rozloučení s padlými vojáky – Martinem Marcinem, Kamilem Benešem a Patrikem Štěpánkem v Afghánistánu. Fotografii přímo na místě zachytil desátník Radim Hanzl. V předchozím měsíci obstál snímek Úplné zatmění Měsíce Romana Vondrouše z agentury ČTK. V červnu zase zaujala fotografie Filipa Singera z agentury EPA ze společného setkání Angely Merkelové a Emmanuela Macrona, která vyšla i v deníku New York Times. V květnu pak „zabodoval“ poslanec Jaroslav Foldyna. Jeho výraz zachytil Yan Renelt pro server Lidovky.cz.

KULTURNÍ AKCE

*Samostatný
slovenský stát
kutkem!*

výborům a okres

*o dne 28. října 1918:
stavu v život.
právního řádu se st
státního života. Národ
svobodně náležejí;
to už navodil slavný
stát, vykonává svůj svrchov
státní a národní záležitosti
západní a východní státní*

R-ČS-

**REPUBLIKA
ČESKOSLOVENSKÁ
1918 – 1939**

PODZIMNÍ A ZIMNÍ KULTURNÍ BOMBY

Podzim a konec roku s sebou přináší řadu akcí a projektů, které stojí za pozornost. Praha a další města v Česku jsou opět místy, kam stojí za to vyrazit za kulturou.

Silný vítr ze severu zamíří během listopadu do pražského kina Lucerna, kde se v rámci festivalu Severský filmový podzim představí to nejzajímavější, co v současnosti skandinávská kinematografie nabízí. Návštěvníci kina se mohou těšit na drsný humor, absurdní dramata a syrové příběhy bez pozlátek, jež dokreslí svérázná severská hudba na pozadí krás skandinávské přírody. Očekávat můžete jak švédské, tak dánské, norské, finské, dánské či pobaltské snímky.

Lehčí formu zábavy lze očekávat v případě premiéry další Bondovky, která se domácím divákům představí ještě o něco dříve než skandinávské filmy. Snímek by se měl ukázat v Evropě, a to včetně Česka, a teprve posléze jinde ve světě. Například v Americe se uvedení do kin plánuje až na 8. listopadu. Pod scénářem jsou opět podepsáni Neal Purvis a Robert Wade, kteří v minulosti stáli za filmy *Casino Royale* nebo *Skyfall*. A vězte, že se tentokrát bude jednat již o 25. snímek spojený s tímto neohroženým agentem Jejího Veličenstva.

U příležitosti oslavy 100 let Československa se koná v tomto roce řada kulturních a jiných akcí. Jednou z nich je také unikátní výstava „Republika československá 1918–1939“, kterou pořádá Akademie věd ČR na základě dotace Úřadu vlády ČR. Veřejnosti přibližuje dosud nepříliš známé okol-

nosti a fakta ohledně vzniku a vývoje Československé republiky, její vzestupy, pády a významné milníky. Trvá až do 29. listopadu a koná se postupně hned ve 24 městech. V průběhu listopadu ji bude možné shlédnout v Hradci Králové, Ústí nad Labem, Jihlavě, Ostravě a některých dalších místech. Zájemci navíc asi uvítají, že výstava je zcela zdarma.

Například v olomouckém Muzeu umění pak vzpomínají na výročí 100 let od vzniku Československa výstavou *Rozlomená doba*, která se zaměřuje na období zahrnující závěrečné desetiletí Rakouska-Uherska a úvodní desetiletí nástupnických států. Jádrem výstavy je sledování proměny lidské individuality, do níž prudce zasáhla první světová válka. Na počátku stál vyhraněný jedi-

U PŘÍLEŽITOSTI
OSLAV
100 LET
REPUBLIKY
SE KONÁ
ŘADA AKCÍ.

NA KUPKOVĚ VÝSTAVĚ SE PODÍLELO HNED NĚKOLIK KURÁTORŮ.

nec, zpochybňující hranice svého světa, na konci se objevila umělá bytost, jejímž cílem bylo přeživšího člověka nahradit a vytlačit. Ostré protiklady vymezují rámec období 1908–1928 a vytvářejí dynamické pole pro nejrůznější umělecké, výrazně odstupňované přístupy, jimiž pronikají bez ohledu na směry, skupiny, hnutí či styly.

Až do ledna příštího roku se v pražské Valdštejnské jízdárně koná výstava děl Františka Kupky. Na výstavě se podílelo několik domácích i zahraničních kurátorů, kteří se malířovu dílu systematicky věnují. Kupkova díla jsou vybraná z veřejných i soukromých sbírek, ale především z pražské Národní galerie a pařížského Centre Pompidou. Obrazy a kresby jsou přesně rozvržené podle určitých linií, v nichž se Kupkovo dílo rozvíjelo od realistických počátků až ke všem okruhům jeho abstraktní tvorby. Exhibice potvrzuje, že jedním z podstatných východisek tohoto světově proslulého malíře byl zejména středoevropský symbolismus a secesní ornament.

Dalším historickým mezníkem bylo nedávných 40 let od vzniku Charty 77. Národní galerie proto již také prostřednictvím výstavy Charta Story ukazuje od konce minulého roku na příběhu básníka, výtvarného kritika a představitele českého undergroundu Ivana Martina Jirouse životní osudy lidí z různých

společenských okruhů, jejichž spojnicí bylo souznění s duchem textu Charty a kteří se proto také stali jejími signatáři. Výstava v Salmovském paláci trvá až do února.

Na přelomu listopadu a prosince se v pražském Kongresovém centru odehraje další ročník festivalu Czech Design Week. Na jednom místě tak bude možné vidět to nejlepší z grafického a průmyslového designu, skla, porcelánu a studiového designu. Zastoupeny budou ale také třeba dětské interiéry a originální hračky. Představí se zhruba stovka těch nejlepších domácích i zahraničních designérů, a to zejména v podobě paneláže v otevřeném prostoru. Další díla předních designérů budou partnerských Design Store obchodech v centru města.

Legends rocku a popu se nebudou Česku vyhýbat ani na konci těchto dvanácti měsíců. Anglický hudebník Sting, který svoji hvězdnou dráhu začal původně ve formaci The Police, se do Fora Karlín chystá v polovině listopadu. Na podiu však nebude tentokrát sám. Sekundovat mu bude jamajský hudebník Shaggy, s nímž také natočil svoji poslední desku. Těšit se proto můžeme nejen na Stingovy klasické pecky, jakými jsou písně Message In a Bottle či Every Breathe You Take, ale také na nahrávky nové, které do značné míry vzdávají hold karibským zvukům. Turné

se jmenuje 44/876 a odkazuje na telefonní čísla 44 pro Spojené království a 876 pro Jamajku.

O čtrnáct dní později dorazí do Ostravy kanadský zpěvák Bryan Adams. Vedle svých tradičních hitů, jako jsou Summer of 69 nebo Run to You, na koncertě zazní písně z jeho zatím posledního alba Get Up!, které vyšlo v roce 2015. Producentem této desky byl Jeff Lyne, bývalý frontman legendární skupiny ELO, jenž se dříve podílel rovněž na kolekcích Paula McCartneyho i Toma Pettyho.

Naopak teprve vycházející hvězda současné hudební scény, kterou je britský zpěvák Tom Odell, vystoupí ve Foru Karlín 23. ledna. Po dvou úspěšných deskách vydal letos v říjnu novinku Jubilee Road. Písně jak z této, tak z předchozích desek publikum bezpochyby přesvědčí, že kvalitní britská hudba ještě nevymřela. Odella před lety objevila zpěvačka Lily Allen, která poznamenala, že jeho energie na podiu ji připomněla Davida Bowieho. Přesvědčit se o tom mohlo také domácí publikum, zpěvák letos vystoupil se svou kapelou na festivalu Metronome.

Již po jedenácté se koná v Brně festival, který všichni doposud znali pod názvem Moravia Music Fest. Pro svůj 11. ročník se festival přejmenoval a žánrově rozrostl. Nově se představuje jako Jazz Groove Brno a běží až do 5. prosince. Koncerty se konají v Metro Music Bar, SONO centru a Boby centru. Konec října tu patří švédské formaci Dirty Loops. Triu, které nasbíralo na YouTube milióny shlédnutí, uchvátilo svět svojí podmanivou kombinací technologie, „sofistikovaného“ jazzu a chytlavého popu. Jen o den později vystoupí Ondřej Havelka a jeho Melody Makers, kteří se utkají v „battlu“ se slovenskou big bandovou legendou Bratislava Hot Serenders. Jedná se o první koncert tohoto formátu v Brně. Potřetí pro velký úspěch se do Brna vrátí francouzští Electro Deluxe. Energickou taneční, a hlavně hudební nálož, si proto diváci budou moct vychutnat na konci listopadu v Sonu. Závěrečný koncert bude věnován tvorbě Blue Effect a zejména muzikantovi a kytaristovi Radimu Hladíkovi. Obrovský ansámbl budou tvořit členové B-Side bandu, Brněnské Filharmo-

nie a Czech Ensemble Baroque choir. Hlavním hostem bude dlouholetý člen kapely Blue Effect Honza Křížek, poslední žijící člen původní sestavy Lešek Semelka a Roman Dragoun.

Minimálně do konce roku je na Výstavišti jihomoravské metropole umístěna expozice, která zosobňuje spojení dvou světů secesního malíře Alfonse Muchy. Poprvé jsou na jednom místě k vidění plakáty a majestátní cyklus Slovanská epopej. Vedle devíti největších pláten z cyklu Slovanská epopej je zde rovněž jedinečná nejrozsáhlejší sbírka Muchovy plakátové tvorby na světě. Výstava buduje na kontrastu vi-

FRANTIŠEK KUPKA

(23. září 1871, Opočno – 24. června 1957, Puteaux, Francie) byl český malíř a grafik světového významu, jeden ze zakladatelů moderního abstraktního malířství. Jeho vztah k hudbě se podílel na vzniku a realizaci dalšího nového výtvarného směru – orfismu, tedy směru, přibližujícímu malířství jiným uměním (hudba, poezie). Převážnou část života žil ve Francii. František Kupka byl též i grafikem – ilustrátorem. Svým dílem se nesmazatelně zapsal do dějin české i světové výtvarné tvorby.

SEVERSKÝ FILMOVÝ PODZIM

sfkclub.cz

REPUBLIKA

ČESKOSLOVENSKÁ 1918–1939

avcr.cz

FRANTIŠEK KUPKA 1871–1957

CHARTA STORY.

PŘÍBĚH CHARTY 77

ngprague.cz

CZECH DESIGN WEEK

czdw.cz

MEZINÁRODNÍ FESTIVAL OUTDOOROVÝCH FILMŮ

outdoorfilms.cz

CZECH PRESS PHOTO

czechphoto.org

zuální zkušenosti. Sílu získává z dynamiky vnímání a z prudkých přechodů, umožněných dispozicí výstavní síně, z průhledů mezi chodbou a hlavním sálem, kde se divák setkává s těmi nejnosnějšími a zároveň i nejrozměrnějšími obrazy ze Slovanské epopeje. Od úvodního plátna, strhující výpovědi o původu Slovanů přes pohanské slavnosti a zavedení křesťanské liturgie divák přejde přes triptych věnovaný dějinám husitství až k úchvatnému zrušení nevolnictví v Rusku, vyhlášenému v Moskvě.

Pardubická výstava Terakotová armáda – Odkaz prvního císaře nabízí až do konce listopadu úžasný pohled do hrobky prvního čínského císaře Čchin Š'-chuang-ti, který dokázal sjednotit Čínu a ukončil tak období chaosu mezi všemi čínskými státy. Jeho terakotová armáda se označuje jako „osmý div světa“ a nedaleko města Xí'an, kde byla objevena císařská hrobka, se

nachází více než 8 tisíc terakotových soch s motivem vojáků či koní s dřevěnými povozy. V interaktivní výstavě se ve východních Čechách dozvíte o životě prvního čínského císaře a prohlédnete si detailně propracované hliněné vojáky a koně v životní velikosti. Akce se koná v místní Machoňově pasáži.

Až do 8. prosince probíhá v Ostravě již 16. ročník Mezinárodního festivalu outdoorových filmů, který je největší soutěžní putovní akcí tohoto typu ve svém žánru i rozsahu v České republice i ve světě. Filmy návštěvníky zavádějí do různých míst naší planety, ukazují mentalitu a kulturu tamních obyvatel. Mnoho filmů má však také velký sociální a citový náboj. Festivalu se zúčastňují čeští, slovenští a zahraniční autoři, filmová studia, národní televize i soukromé televizní společnosti, a to v profesionální i amatérské rovině.

Největší tuzemský halový festival soustřeďující se především na žánry bass music, hardstyle, hardcore techno a dubstep proběhne 24. listopadu v areálu PVA Letňany. Festival nabízí propojení moderních elektronických hudebních žánrů a jedinečný audiovizuální zážitek na dvou podiích. Během noci vystoupí na unikátních scénách vždy více jak 20 mezinárodně uznávaných projektů, jako jsou například Symplex, Holotrope, The Upbeats, Hungry Beats, GPF a další. V minulosti, kdy se akce konala ještě v Holešovicích, se zde představili třeba Pendulum, Headhunterz či Da Tweekaz a mnoho dalších.

Nové možnosti prostorového zobrazování je hlavním tématem výstavy A Cool Breeze, která začne v polovině prosince v Galerii Rudolfinum. Figura jako archaický sochařský námět je konfrontována se současným způsobem reprezentace identity. Mezi vystavujícími umělci budou například Ron Mueck, Paul McCarthy, Pierre Huyghe a další světoví umělci.

Vyvrcholením letošní kulturní sezóny bude bezpochyby výstava toho nejlepšího z domácí fotografie Czech Press Photo, která by měla letos proběhnout hned na několika místech. Více o této přehlídce si přečtete na stranách 54 až 57 magazínu 3GEMA.

NOVÁ VÍNA Z TRATÍ MALINY A NOVÉ HORY JSME NOVÉ VINAŘSTVÍ, KTERÉ ZALOŽILI TŘI NADŠENCI Z VESELÍ NAD MORAVOU

Už jste ochutnali?
K dostání na
dogindock.com
VESELÍ **VINAŘI** NAD MORAVOU

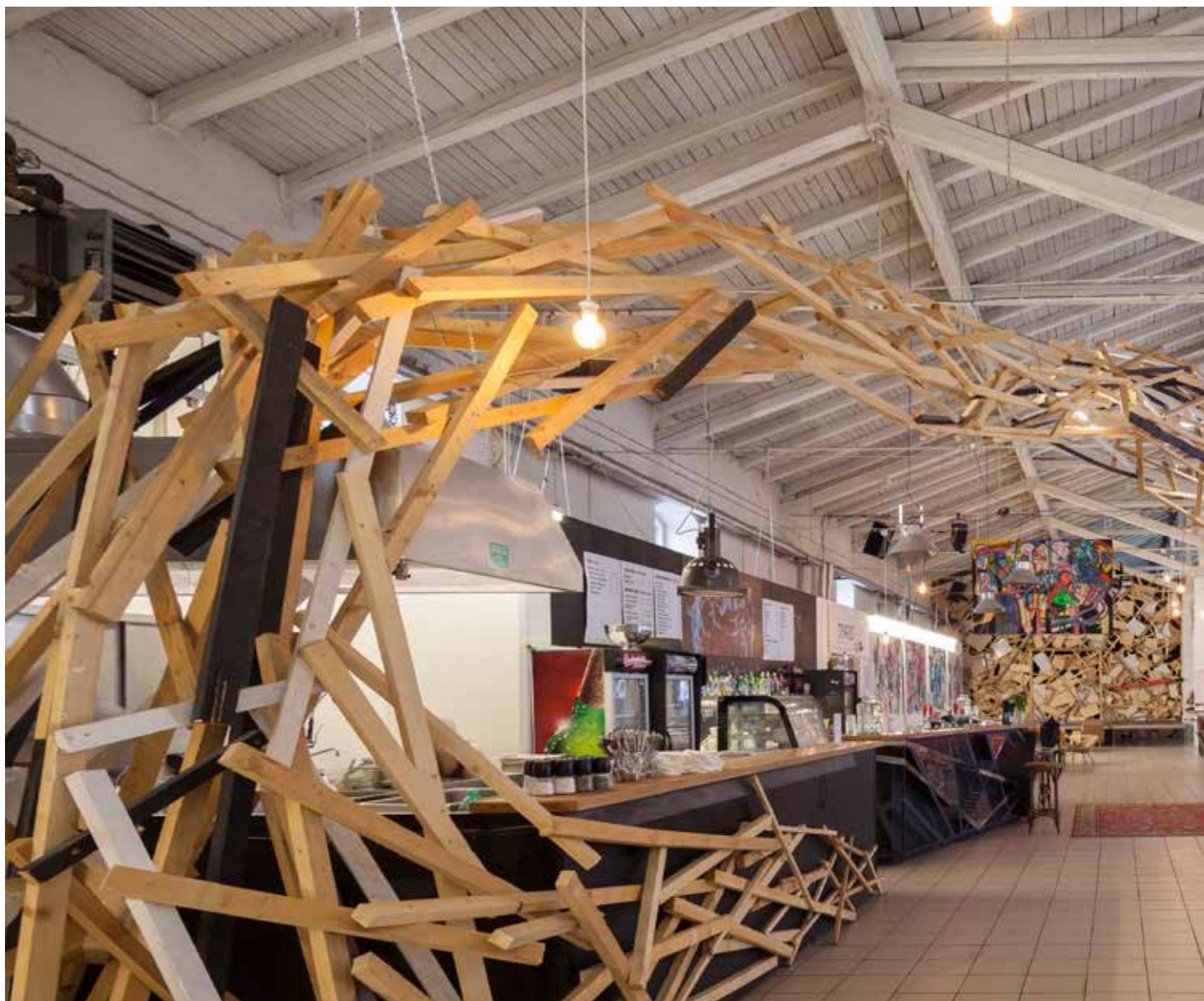

**DOG
IN DOCK**
winery

POŘÁDNÁ DÁVKA KULTURNÍHO MASA

Jatka jsou podle internetové Wikipedie průmyslovým podnikem, kde se provádí porážky hospodářských zvířat. Úplně jiné „maso“ pak nabízí Jatka doplněná číslovkou 78, která sídlí v pražské holešovické tržnici. Už čtyři roky zde působí divadelní scéna, která je známá nejen u nás, ale i v zahraničí.

„DO AKTUÁLNÍ SEZÓNY JATKA VSTOUPILA S PĚTI PREMIÉRAMI.“

Mít vlastní prostor, který by umožňoval zkoušet, trénovat a hrát pod jednou střechou, byl dlouholetý sen principála uměleckého souboru Cirkus La Putyka Rosti Nováka mladšího. Tento sen se na podzim roku 2014 přetavil ve skutečnost díky pomoci hlavního města a řady dalších podporovatelů.

Od samého počátku fungování se Játka78 stala místem pro nové umění, které je zaměřeno na tvorbu a představení divadelních projektů s důrazem na oblast nového cirkusu a pohybového divadla. Není proto náhodou, že hlavní tváří celého projektu byl od počátku především Novák.

Fronty na předprodej jednotlivých představení zde byly obvyklé už do samého počátku fungování místní scény. Nevadilo přitom, že se sem kulturní návštěvníci museli dostávat

přes stánky plné levného oblečení a elektroniky a dalšího zboží, jehož trvanlivost mnohdy nepřesáhne ani počet dnů v jednom roce. Jméno divadla proto také odkazuje na haly číslo 7 a 8 holešovické tržnice, kde působí.

To ale není případ Cirkus La Putyka, ve dle něhož se na Jatkách ihned začali objevovat i další umělci. Některé z nich znali umělecký šéf divadla Novák spolu s bývalým šéfem Nové scény Národního divadla a výkonným ředitelem nového projektu Štěpánem Kubištou ještě z dob, kdy společně studovali Divadelní fakultu Akademie múzických umění. Díky tomu se podařilo dát dohromady společenství, jehož součástí jsou také třeba uskupení Vosto5, Skutr, Bratři v triku, 420PEOPLE nebo generační divadelní soubor, tvořený absolventy jednoho z ročníků herectví DAMU v Praze vystupující pod názvem 11:55.

Nezůstalo však pouze u domácích umělců. Světovou premiéru měli se svým představením například soubory Svalbard Company či Analog.

V loňském roce se zde navíc uvedlo představení Honey. Tento romantický příběh vznikl na základě skutečných událostí. Hrají v něm společně dva soubory, jejichž umělecké prostředky jsou odlišné. Na jedné straně komorní činoherní Dejvické divadlo, na druhé nový cirkus Cirk La Putyka. To vše pod taktovkou režiséra Miroslava Krobota.

Do aktuální sezóny Jatka vstoupila s pěti premiérami. Patří k nim také inscenace filmového režiséra Viktora Tauše Amerikánka, inspirovaná skutečným osudem dívky z normalizačního Československa. Je sondou do historie 70. a 80. let v Československu.

Hrdinka Ema Černá v ní musí překonat nevlídný dětský domov, odtazitost pěstounské péče i šikanu „pastáku“. Hrdinku hry ztvárňují hned dvě herečky: Tereza Voříšková a Eliška Křenková. Výchozím textem pro Taušův projekt byly jeho dialogy s dívkou, kterou potkal, když žil na ulici. Do podoby jevištního dialogu je přepsal David Jařab.

Další novou inscenací je hra Návštěvníci souboru Dekkadancers, která slibuje výlet do vědeckofantastického žánru. Cirk La Putyka zase uvádí představení, které se věnuje poruše pozornosti označované jako ADHD. Podzimní program vyvrcholí berlínským novocirkusovým souborem Analog a prosincovým poetickým představením o andělech a lidech Up End Down Cirk La Putyka a Filmové filharmonie.

JATKA78

JATKA78

Multifunkční prostor Jatka78 byl otevřen před čtyřmi lety. Stojí za ním především principál souboru Cirk La Putyka Rošťa Novák a manažer Štěpán Kubišta. Počátkem letošního září magistrát Prahy Jatka78 prodloužil původně čtyřletou výpůjčku hal 7 a 8, podle nichž se také nazývají, na dobu neurčitou. Předmětem smlouvy je rovněž hala A11 zvaná Skleněnka, kde se hrají představení Víta Nezvala Nesnesitelná tekutost bytí. Unikátní pohybová inscenace se zčásti odehrává pod vodou v akváriu o rozměrech 2,8 krát 2,8 krát 2,8 metru. Odkazuje ke slavnému románu Milana Kundery i k pojmu tekuté modernity Zygmunta Baumana.

JATKA78

MEZINÁRODNÍ SCÉNA NAPŘÍČ ŽÁNRY

Štěpán Kubišta se kultuře věnuje odmalička. Navzdory svému věku toho má proto také již hodně za sebou. United Islands, Laterna magika, Nová scéna Národního divadla a další. Už několik let vede spolu s uměleckým šéfem Rostou Novákem mladším divadelní scénu Jatka78.

Jak jste se vůbec dostal k divadlu?

Když jsem ukončoval gymnázium a rozhodoval se, kam budou směřovat moje další kroky, vybral jsem si katedru produkce na Divadelní akademii muzického umění. A to hlavně proto, že jsem na gymnáziu působil v divadelní skupině. Divadlo mě bavilo, jak jsem ale v průběhu střední školy zjistil, přímo herectví nebyla moje doména. Lepší než průměr jsem byl spíše v oblasti managementu a produkce. Vedle toho jsme si v osmnácti letech s kamarádem Davidem Gaydečkou založili agenturu Joe's Garage, kdy jsme zastupovali různé kapely a pořádali festivaly typu Blues v lese, United Islands a další. Když mě vyhodili od státnic, odjel jsem do New Yorku na divadelní stáž a po návratu z agentury odešel. Rozhodl jsme se totiž, že se budu divadlu věnovat už naplno.

Jakou domácí divadelní scénu jste si vybral?

Šel jsem do Laterny Magiky, která byla tehdy příspěvkovou organizací. Toto divadlo mě zajímalo, znal jsem jeho ředitele a díky tomu jsem tam měl dveře více otevřené. Měl jsem jej původně i jako téma bakalářské a posléze diplomové práce. Uvedený text pak vyšel dokonce knižně. Působení v Laterně magice, kde jsem měl na starosti marketing, byla velice zajímavá zkušenost. Jezdili jsme po světě, měli jsme poměrně dobrou návštěvnost. Divadlo

ale částečně vlivem finančních podmínek, částečně kvůli neochotě vedení k razantním změnám zcela zamrzlo v čase a nebyla ochota hledat nové cesty. Přihlásil jsem se proto do konkurzu a stal se vedoucím vnějších vztahů v Národním divadle. A když pak ministerstvo kultury sloučilo Národní divadlo s Laternou magikou, byl jsem vyzván, abych zpracoval projekt na využití Nové scény. Můj projekt se opíral o to, že by se mělo Národní divadlo více otevřít mladšímu publiku a dalším souborům a umělcům, a to právě prostřednictvím Nové scény. S projektem jsem uspěl a Nové scéně po čtyři roky šéfoval. Jedním ze souborů, s nímž jsem už tehdy navázal spolupráci, byl mimo jiné Cirk La Putyka. Poslední dva roky jsem současně vedl taky Laternu

„JSME
MEZINÁRODNÍ
DIVADLO.
U NÁS
SE NAPROSTO
BOURAJÍ
HRANICE.“

VÝHODOU JE, ŽE SE ZAMĚŘUJEME NA ŽÁNŘ NOVÉHO CIRKUSU.

magiku. Průběžně se ale začalo měnit klima okolo Národního divadla, což s sebou přineslo nástup nového generálního ředitele. Z divadla jsem musel odejít. V tu dobu mi zavolaal Rostěa Novák, zda bych mu pomohl otevřít nové divadlo, které by bylo v pražské holešovické tržnici.

Proč právě v prostředí, které je známé spíše různým stánkovým a jiným prodejem?

Soubor Cirk La Putyka už tady měl částečně své zázemí. V jedné z hal současného divadla byl sklad a prostor pro tréninky. Samotné otevírání divadla jsme však dělali postupně. Sami jsme nevěděli, jestli si sem divák najde vůbec cestu a vytvoří se zde fungující skupina lidí. Proto jsme také nejdříve hráli pro veřejnost jen na dva měsíce. Oslovlili jsme soubory, které jsou kvalitní a nemají vlastní scénu. Tedy třeba

ba Vosto5, Skutr nebo Bratry v tričku. První dva měsíce byl ale neskutečný úspěch. Na základě toho jsme pak připravili velkou crowdfundingovou kampaň, abychom získali peníze na celkovou rekonstrukci prostor divadla a pak už rozjeli standardní divadelní provoz. Jsme snad stále nejúspěšnějším kulturním projektem v crowdfundingu, díky kterému jsme ještě rozšířili již početnou skupinu fanouškovskou základu Cirk La Putyka. Tato „rodina“ našich blízkých, která neváhala z vlastní kapsy přispět na vybudování nového divadla, nebo přijít osobně pomoci při stavebních pracích, je to nejlepší, co máme. Díky širokému okruhu podporovatelů, kam v současnosti patří i Trigema, nejsme závislí pouze na veřejných prostředcích a nemusíme se proto zpovídat nějaké politické moci. Pro svobodu tvorby je to strašně důležité.

Proměnila se v průběhu doby nějak skladba diváků, kteří do divadla chodí?

Rozjezd bývá mnohdy paradoxně docela jednoduchý. Do divadla vám chodí ti, kteří vyhledávají nové trendy. Zajímají se o vás novináři i partneři. Pracovní tým je ještě plný nadšení něco nového vytvořit. Teprve další roky ale ukáží, zda je váš projekt dostatečně životaschopný. Proto se částečně proměnila i skladba našich návštěvníků. Neprojevilo se to ale naštěstí na snížení návštěvnosti nebo na jiných problémech. Do programu naopak přibíli další umělci, včetně těch zahraničních.

Čím se snažíte odlišit od jiných divadelních scén?

Jako podtitul používáme, jak jsem už naznačil, že jsme mezinárodní divadlo. U nás se naprosto bourají hranice mezi tím, zda se jedná o české, nebo

zahraniční umění. Často připravujeme mezinárodní koprodukce. Jedná se většinou o projekty bez jazykové bariéry. Další výhodou je, že se zaměřujeme na žánr nového cirkusu. Díky tomu, že Cirk La Putyka je ve světě velmi známý soubor a Jatka78 se hlavně díky nim dostala rychle do mezinárodního povědomí si můžeme vybírat to nejkvalitnější, co se nám nabízí.

Jaká představení a jiné projekty patřily pro Jatka78 k těm nejvíce klíčovým?

Určitě je mezi nimi společné představení Dejvického divadla a souboru Cirk La Putyka Honey. To je přesně směr, kam se chceme dál ubírat. Tedy prolínání řady různých uměleckých žánrů. Nejedná se pouze o činohru ale i o další směry, včetně čistě pohybových. Do budoucnosti chystáme projekt třeba i s Divadlem Na zábradlí. Dalším klíčovým projektem je Analog. Původní projekt, který vznikl na Jatkách, se skládá převážně z berlínských umělců. Každoročně se k nám vrací, letos jejich novou inscenaci bude možné na Jatkách shlédnout v první polovině listopadu. Pro mě osobně je bezpochyby významným předělem v životě divadla čtyřhodinové představení Rosti Nováka s jeho tátou Black Black Wood, které není sice o prolínání žánrů, ale hlavně o tom, kam lze až posouvat hranice toho, co vše se dá na jevišti během jednoho představení zvládnout. Hodně důležitý byl také novocirkusový projekt All Genius All Idiot souboru Svalbard Company, který u nás měl světovou premiéru před necelými třemi roky. To byla naše první rezidence zahraničního souboru. Přijeli k nám tehdy poprvé významní světo-

ADHD
FINALE
CHYBA
AMERIKÁNKA
HONEY
BEZNOT BEZ BOT
BIOGRAF
BRATŘÍ SPECIÁL
ANALOG
FRUTTI DI MARE
KOLAPS
KOMPARS
LA PUTYKA
NÁVŠTĚVNÍCI
O SNĚHURCE
PEJPRBÓJ
POHÁDKA
Z BUDÍKU
PROBUZENÍ
PROJECTWINGS
15 LET
PROTON!!!
PTÁČEK A LEV
RADUJME SE,
VESELME SE
SETKÁNÍ PŘED
BETLÉMEM
UP END DOWN

JATKA78

ví producenti, promotéři a ostatní, kteří něco znamenají. Pár měsíců poté jsme jeli do Švédska na divadelní festival, kde jsme neměli ani svůj stánek. Přesto jsme to byli právě my, kdo se stal svým způsobem středem pozornosti, protože se o nás mezitím už rozkřiklo, že jsme zajímavou scénou v inspirativních prostorech.

Jak často se může návštěvník s vašimi představeními potkat?

Například vloni jsme měli dohromady 280 představení. Premiér bylo 15 a z toho 11 světových. Do toho spadá ještě spousta doprovodného programu. Takže je toho opravdu hodně.

S jakým předstihem plánujete program na další období?

Do konce aktuální sezóny, tedy do konce června příštího roku, máme už program v podstatě plný. Zároveň nyní plánujeme už větší projekty, včetně premiér na další sezónu, tedy do léta 2020.

Vedle divadla jste se věnovali letos i kampani Všichni patří na Jatka, která má spíše širší společenský přesah.

Divadlo je prostředí, které by mělo komunikovat nějaké myšlenky a mělo by být angažované. Společensky i politicky. Pro nás je důležitý společný prožitek a to, abychom se ve finále vždy nějak domluvili. Ne veřejnost rozdělovat. V rámci kampaně jsme posílali na Jatka taxikáře, myslivce, pražskou kavárnu, Brňáky a jiné. Hrajeme pro hendikepované a všechny ostatní. Když jsou někteří z nich vystaveni xenofobním i jiným útokům, pozveme je k nám do divadla. Chceme tím ukázat, že není potřeba, abychom byli všichni stejní. Nejen prohlášeními a kampaněmi, ale i vlastní činností divadla se snažíme otevírat různá společenská témata a pomáhat potřebným. Rádi bychom, aby to dělalo více kulturních institucí, které budou mít více sebevědomí, že divadlo dokáže měnit myšlení lidí.

Dovedete si představit, že byste se vy osobně někdy ještě vrátil do klasického kamenného divadla?

Dokážu, protože to nemusí být úplně odlišné od věcí, které dělám na Jatkách. Ředitelem Národního divadla, a to i na základě mých zkušeností z minulosti, bych ale opravdu být nechtěl.

DIVADLO JE PROSTŘEDÍ,
KTERÉ BY MĚLO KOMUNIKOVAT
NĚJAKÉ MYŠLENKY A MĚLO
BY BÝT ANGAŽOVANÉ.

KUŘECÍ SUPREME S HOUBOVO-ZELENINOVÝM HAMBURGEREM A PAPRIKOVÝM JOGURTEM

Kuřecí prsa s kůží vykostíme a opečeme na ocelové pánvi bez tuku. Takto opečené maso vakuuujeme do speciálního sáčku, vložíme do vody o teplotě 50 °C a tam necháme 3 a půl hodiny. Následně maso vyjmeme z vody a šokově zchladíme. Těsně před přípravou ho dopékáme, opět při nízké teplotě. Díky tomuto postupu zůstává maso krásně šťavnaté a má delikátní chuť. A jako malé překvapení k tomu může být třeba i houbový hamburger i paprikový jogurt.

RESTAURACE TRIFOT

JOIN PHOTO – ENJOY GASTRONOMY

Už vás nebaví chodit do stále stejných restaurací? Rádi byste zkusili také něco nového? Přinášíme vám tipy na podniky, které jsou nové a zaujmou nejen svoji nabídkou, ale i osobitým prostředím. Ještě když jsou od sebe navíc vzdáleny pouze několik málo metrů. Tím prvním je Restaurace Trifot.

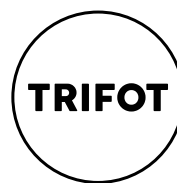
LUKÁŠ TUREK

Do Trífota Lukáše dostala spíše náhoda. Předtím pracoval v Hotelu Academic. Pak přišla nabídka a zanedlouho stál v prázdné kuchyni v Butovicích. Na práci, kterou dělá, jej baví sledovat nové trendy v gastronomii a uvádět je do praxe. Jedním z nich je například nový obor food stylista. Přestože je v Trífotovi kuchařem, na otázku, které jídlo mu zde chutná nejvíce, odpovědět nedokáže. Vzhledem k časovému tlaku se zde v klidu ani nenajít. „Obecně kuchaři jedí ve stoje, z misky na polévku a lžící,“ říká. Pokud má Lukáš volno, snaží se sportovat a věnovat svým dvěma dětem.

Pokud jste z Prahy, nebo ji hodláte navštívit, určitě se vyplatí vypravit do prostředí, které v sobě spojuje moderní architekturu, umění a fotografii. Jen několik málo metrů od stanice metra Nové Butovice trasy B najdete totiž vzdušnou galerii, která je propojena se sousedním prostorem tvořeným Restaurací Trifot. Ta je pojmenována po venkovní 12metrové soše známého umělce Davida Černého, jež novému bulváru vedoucímu od metra vévodí.

Restaurace Trifot disponuje až 50 místy a dále například pódiem pro pořádání hudebních a jiných akcí a odbornou knihovnou. Součástí toho je rovněž v jarních, letních a podzimních měsících venkovní posezení.

ŠÉFKUCHAŘ
LUKÁŠ TUREK
DOPORUČUJE
KUŘECÍ
SUPREME

„JE TO MINIMALISTICKÝ KONCEPT, KTERÝ SE ODRÁŽÍ VE ZDRAVÉM ŽIVOTNÍM STYLU.“

LUKÁŠ TUREK, ŠÉFKUČAŘ

Hlavní jídla jsou v restauraci připravována šetrným způsobem a odpovídají dietním zásadám. Jsou proto také bez přidaných cukrů a téměř bez tuku. Vedle toho je samozřejmě možné si k těmto pokrmům objednávat různé přílohy a další nabídku. V uvedeném případě pak jen nelze garantovat, že budou naplněny všechny základní dietní zásady.

Šéfkuchař Tomáš Turek spolu se svým týmem zde doporučuje třeba Kuřecí supreme s houbovo-zeleninovým hamburgerem a paprikovým jogurtem.

A jak v restauraci Trifot tento kulinářský tip připravují? „Kuřecí prsa s kůží vykostíme a opečeme na ocelové pánvi bez tuku. Takto opečené maso vakuujeme do speciálního sáčku, vložíme do vody o teplotě 50 °C a tam necháme 3 a půl hodiny. Následně maso vyjme z vody a šokově zchladíme. Těsně před přípravou ho dopékáme, opět při nízké teplotě. Díky tomuto postupu zůstává maso krásně šťavnaté a má delikátní chuť,“ vysvětluje šéfkuchař.

Trifot toho však nabízí mnohem více! Ať již třeba nakládaný hermelín s česnekovo-ořechovou pastou, vepřovou kotletu s kostí s petrželovým pyré a růžičkou brokolice nebo pečené filátko sladkovodního candáta s cuketovými plackami a rajčatovou marmeládou. A pokud zatoužíte po dezertu, stačí si vybrat buď ze Sugar free čokoládového muffinu s malinami, či Sugar free švestkového crumble s drobenkou z kokosového tuku, mandlové mouky a chia semínek.

Ani milovníci salátů nemusí být smutní. Co třeba takový Caesar salát s kuřecím masem, ančovičkami a krutóny, posypaný parmezánem? Pokud vás tato nabídka nezaujala, zkuste třeba variaci listových salátů s balzamikovým octem a rozpečeným kozím sýrem.

Ceny hlavních jídel se v restauraci pohybují okolo 200 až 300 korun. Za 160 korun pak bývá Vídeňský telecí řízek s pečeným brambůrkem a půlkou citrónu. Ještě o 20 korun levnější jsou Bramborové gnocchi s mrkvovým pestem, rukolou a hoblíčkami permezánu. Saláty vás zde pak vyjdou na 150 až 190 korun a dezerty na 75, respektive 85 korun.

Po dobrém obědě pak můžete ještě zajít do sousedící galerie Czech Photo Centre. Tu tvoří hned několik místností, které jsou určeny pro výstavní využití, ale také jako archiv fotografií, kanceláře a zasedací místnost. Největší z prostor, Velká výstavní síň, má plochu 150 m².

JAK SE K NÁM DOSTANETE?

Z centra Prahy jste u nás zhruba za čtvrt hodiny. Pokud jedete autem, přejedte Vltavu a vydejte se k nám buď Plzeňskou, nebo Radlickou spojkou. Zaparkovat můžete například na velkém parkovišti centra Galerie Butovice nebo v podzemních garážích projektu SMART, vjezd do nich je z ulice Petržilkova. Do Restaurace Trifot se z obou míst dostanete během několika málo minut. Možná ještě jednodušší je cesta metrem. Vystoupíte na stanici trasy metra B Nové Butovice směr Poliklinika Lípa, odkud už z dálky uvidíte sochu Trifot. Přímo před ní se restaurace nachází. A do blízké vinárny Cyberdog je to navíc zhruba jen 50 metrů.

Těšíme se na vás!

RESTAURACE TRIFOT OTEVÍRACÍ DOBA

pondělí–pátek

10:00–22:00

sobota–neděle

15:00–22:00

KONTAKT

+420 778 882 796

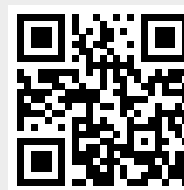
info@trifot.rest

ADRESA

Seydlerova 2835/4

158 00 Praha 13

WWW.TRIFOT.REST

CYBERDOG

TECHNOLOGIE A KUCHYNĚ V JEDNOM

Cyberdog představuje nejen místo, kde se můžete seznámit s novinkami z oblasti vědy a techniky, ale také s prostředím příjemné vinárny, kde kromě kvalitního vína najdete menu, které vás na první pohled bezpochyby zaujme. Ochutnejte něco z místa, které je současně zajímavé díky architektuře od Davida Černého a jeho týmu – autorů celého objektu, kde se vinárna také nachází.

KACHNÍ PARFÉ FOIE GRAS 75 %

Foie Gras Kachní Parfé s koňákem je připraveno z kachních jater, které jsou obohaceny vejcem a koňákem. Jedná se o velmi jemný výrobek, někdy také zvaný Parfait. Kachní játra jsou odblaněna, odžilkována a očištěna. Kapka koňaku kachnímu Foie Gras dodává zajímavou netradiční příchuť. Ochutnejte dávno zapomenutou delikatesu, která se výborně hodí jako předkrm.

**DÝŇOVÉ SMOOTHIE
S KOKOSOVÝM MLÉKEM**

Dýně, ananas, okurka, pomeranč, chia semínka,
to celé oslazeno kapkou javorového sirupu.
To je vitamínová a nutriční bomba z nabídky Cyberdogu.

SMETANOVÁ PANNA COTTA S VANILKOU

Neobvykle naservírovanou Panna Cottu podáváme ve třech tubách – vanilkový krém, lesní plody a čokoláda. Stačí smíchat tyto přísady a pochutnáte si na tradičním italském dezertu.

FAZOLOVÉ LUSKY VE SLANINĚ

Fazolové lusky bývají často zaměňovány za luštěninu, jedná se však o zeleninu. Jsou bohaté na vlákninu a z minerálních látek obsahují hodně železa, vápníku, draslíku a hořčíku.

POCTIVÁ POLÉVKA: BORŠČ

Cyberdog nabízí každý den jednu poctivou polévku.

Může to být Gulášovka, Bramboračka či Boršč.

Hlavní přísadou polévky Boršč je řepa, která se řadí mezi jeden z nejzdravějších druhů zelenin.

LÁMANÝ SÝR PARMEZÁN

Lahodný italský sýr z kravského mléka, máčený v solném roztoku 15 až 20 dnů a zrající na dřevěných policích po dobu jednoho až tří let. Vhodný je například jako pochoutka k vínu.

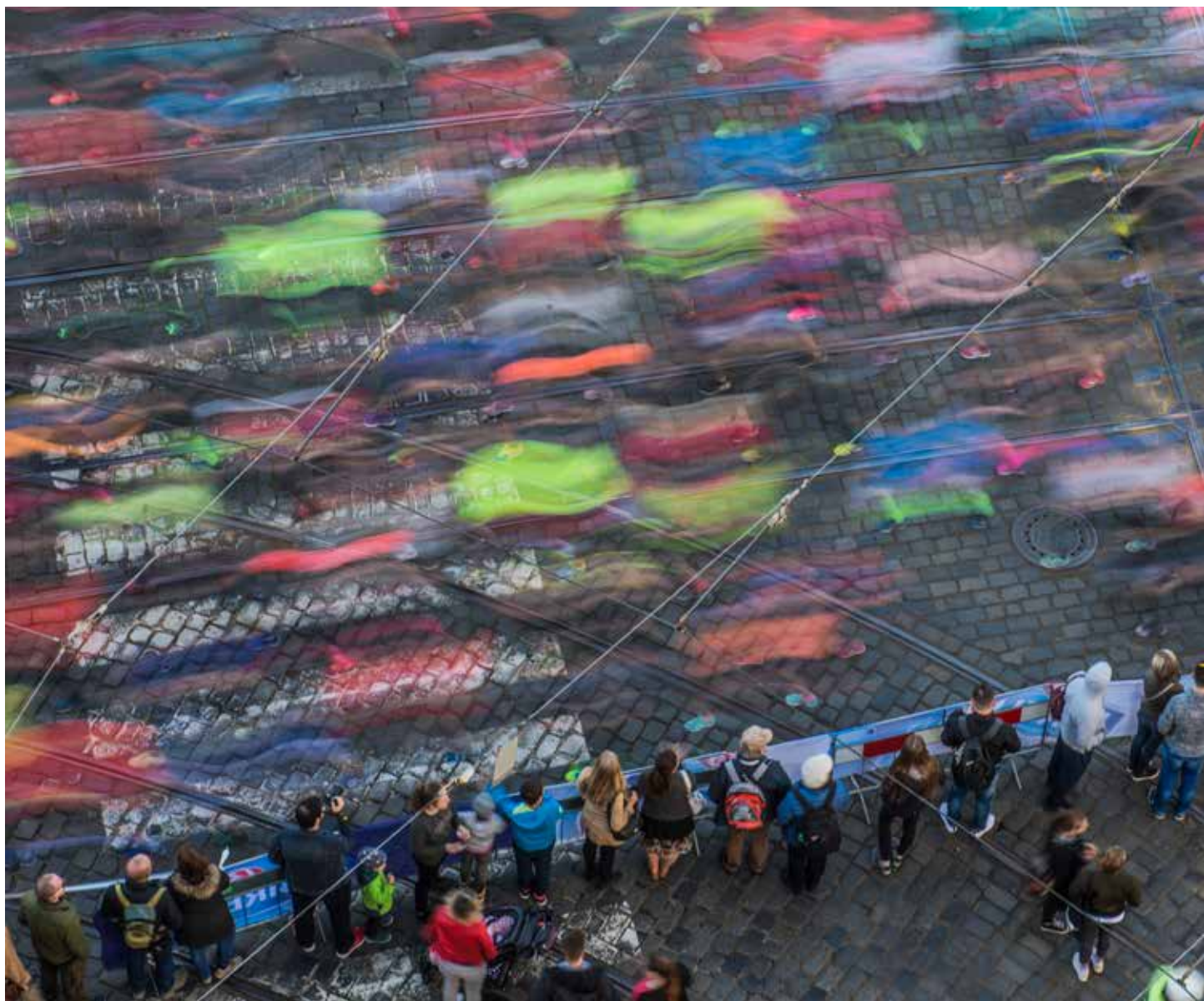
I VE MĚSTĚ JE **BĚHÁNÍ** ZÁBAVA

I VE MĚSTĚ JE BĚHÁNÍ ZÁBAVA

Běhání je součástí moderního životního stylu. Podle řady výzkumů jsou běžci vystaveni menším zdravotním rizikům než zbytek populace. Podívejte se, kde všude si lze zaběhat. Ať již na okraji, nebo v centru některých našich měst.

„JESTLI CHCETE
NĚCO VYHRÁT,
BĚŽTE 100 ME-
TRŮ. JESTLI
CHCETE NĚCO
ZAŽÍT, BĚŽTE
MARATON.“

EMIL ZÁTOPEK

PRAHA

Jedním z bytových domů Chytrého bydlení, kam se budou moci zájemci v dalším období stěhovat, je projekt NMN@Holešovice. A právě v jeho blízkosti je hned několik možností, kde si zaběhat. Častým místem pro běhání bývá blízká Stromovka. Tento rozlehlý park v anglickém stylu je Pražany hojně navštěvovaný, proto podmínky pro jogging, zejména pak o víkendech, zde nejsou vždy zcela ideální.

Vyrazme proto raději i na další místa v okolí! Stromovkou vede cyklostezka A310, díky níž se dostaneme až k Vltavě. Lepší je samozřejmě běžet po jejím okraji, abychom se vyhnuli cyklistům. Přívozem se pak dostaneme na druhou stranu řeky a na trasu cyklostezky A237. Postupně se vzdalujeme od řeky, když míjíme zahradu Trojského zámku a dostáváme se k areálu míst-

ní botanické zahrady. Stoupáme po trailové cestičce až k lesu, kde je velká louka. Po zelené turistické značce se dáme doleva. Kamenitá cesta nás pak zavede až na vrchol Velké skály, odkud je překrásný výhled na Prahu. Zpět se vydáme po stejné trase, tedy okolo Botanické zahrady a Trojského zámku. Necelých 7 kilometrů byste měli zvládnout do hodiny, i když počítejte s tím, že převýšení na trase dosahuje dohromady až 150 metrů.

Dalším tipem může být běžecká trasa kaňonem Vltavy. Od stanice metra Holešovice poběžíme přes Trojský most a poté podél Vltavy směrem do Troje. Opět je třeba dát si pozor na cyklisty, protože cesta vede po cyklotrase A2. Postupně míjíme vodácký areál, Trojský zámek a zoologickou zahradu. Na druhé straně nad řekou je zřícenina Baba. Asi po půl hodině dorazíte k pří-

vozu V Podbabě, odkud se po trase cyklostezky A1 dostanete až k zastávce vlaku Praha Podbaba. Máte li ale ještě stále sil dost, lze odtud běžet dál k Výstavišti napříč parkem Stromovka. Vlak vás odsud ale jinak k metru Holešovice může dovézt za necelých 5 minut. Počítejte s tím, že tento běžecký výlet okolo Vltavy spolkne zhruba dvě hodiny vašeho času. Celá trasa měří necelých 15 kilometrů.

Další bytový dům Chytrého bydlení již stojí v pražských Letňanech. A také zde se nabízí možnosti, kde si zaběhat. Jednou z nich je trasa, která vede od bytového domu Chlebovická ulicí Beranových směrem k Úřadu městské části Praha 18. Poté odbočíme Toužimskou a po zhruba 500 metrech se dáme doprava směrem do Kbel. Jakmile dorazíme k hlavní tepně, která uvedenou obec protíná, tedy ulici

Mladoboleslavská, zabočíme doprava. Míjíme přitom areál Armády ČR. U zastávky Důstojnické domy se dáme opět doprava. Hůlkova ulice nás dovede až k okraji kbelského letiště. Po cestě směřujeme k areálu letňanského výstaviště a okolo školy se vracíme zpět do Chlebovické. Zdolání celé trasy by vás příliš unavit nemělo. Počítejte s tím, že by vše nemělo trvat déle než půl hodiny.

Běhat však můžete i v centru města. Jedna z pražských tras je na Petříně. Start začíná u dolní stanice lanové dráhy, odkud vyběhneme kolem dětského hřiště. Po rovinatém úvodu zatočíme doleva. Následujících 450 metrů nás čeká náročné stoupání. Vyběhneme až pod Nebozízek, kde zatáčíme vpravo na asfaltku. Po chvíli míjíme vpravo pod sebou restauraci Petřínské terasy a po dalších 200 metrů pomník J. Vrchlického.

Od pomníku běžíme na malou loučku, kde opustíme asfaltku a dáme se doleva na malou pěšinu. Odsud se vydáme prudkým stoupáním až na asfaltovou cestu, zahneme doleva a proběhneme okolo Petřínské rozhledny a bludiště. Po můstku překonáme lanovou dráhu a přibíháme až k Hladové zdi. Zde nás čeká už pouze postupný seběh po asfaltkách kolem Nebozízku a sochy K. H. Máchy opět k dolní stanici petřínské lanovky. Celou trasu, která měří 3 kilometry, uběhneme za půl až tři čtvrtě hodiny.

Jedinečnou příležitost, jak si uprostřed města zaběhat, aniž bychom byli rušeni silným provozem aut a tramvají, pak nabízí pravidelné mezinárodní maratony a půlmaratony, které se v hlavním městě konají již od roku 1995. Trasa půlmaratonu začíná na Staroměstském náměstí, odkud se běží po Masarykově nábřeží přes Palackého most na Strakonickou. Cesta zpět pak vede po Hořejším a Janáčkově nábřeží, mostu Legií a dále přes

Mánesův most po nábřeží Kapitána Jaroše až do Holešovic. Účastníci závodů se vrací do cíle přes nábřeží Ludvíka Svobody a Dvořákovo nábřeží. Další z těchto běhů se bude konat v dubnu, tak se nezapomeňte s předstihem registrovat!

PLZEŇ

Už v tomto roce se budou majitelé bytů Chytrého bydlení stěhovat do bytového domu, který pro ně v plzeňské ulici Kollárova společnost Trigema vybudovala. Tento projekt leží sice v blízkosti samého centra západočeské metropole, přesto i odsud se lze za běháním vydat. Stačí se jen dostat k blízkému obchodnímu Centru Plaza, odkud jedna z tras vede.

Od amfiteátru Plazy je třeba běžet ve směru k zoo. Překonáme nejdříve po mostě řeku Mži, odbočíme doleva k chatové osadě a poté již přímo k parkovišti. Za ním běžíme zhruba 200 metrů po silnici, za zastávkou odbočíme doprava a stoupáme lesem až na místo, kde se napojíme na zelenou turistickou cestu. Poté již kopírujeme trať místního závodu Okolo Zámku. Vyznačená trasa mezi domky v Radčicích vyústí v údolí Pod Sylvánem, kde pak zahneme za dřevěným můstkem doprava, abychom stoupali k závoři před prašnou cestou. Následně stoupáme až na vrch Sylván.

Cesta zpět vede po zelené turistické trase a prašnou cestou v poli. Na rohu lesa odbočíme doleva k sídlišti Vinice. Vyběhneme parkem nad Lochotínský amfiteátr, seběhneme k zoo a vrátíme se po již známé trase k Plaze. Celá trasa je dlouhá zhruba 12,5 kilometru s převýšením přes 200 metrů. Je určena jak rekreačním, tak pokročilejším běžcům. Pokud se někde po cestě nezdržíte, zvládnout ji můžete do hodiny.

Další možnost se nabízí v případě, když se od Kollárovy dostanete městskou hromadnou dopravou nebo autem až ke Štruncovým sadům. Od Sokolovny se vydáme okolo řeky Radbuzy. Cestou míjíme místní skatepark. Překonáme po mostě řeku a zahneme doprava, kde běžíme okolo Berounky, která zde také díky soutoku Mže a Radbuzy vzniká. Oběhneme areál tenisových kurtů a ulicí Luční se vrátíme zpět. Opět překonáme most přes Mži, zahneme však tentokrát doprava, kde je in-line dráha. Náš krátký výběh končí opět ve

„NEMŮŽEŠ?
PŘIDEJ!“

EMIL ZÁTOPEK

„KDYŽ MÁM DOBROU NÁLADU, TAK SE STÁVÁM VYHLÍDKOVÝM BĚŽCEM“.

ELIŠKA TUČKOVÁ

Štruncových sadech, kde si můžeme konečně odpočinout. Ti lépe trénování zvládnou trasu, která je dlouhá jen 3,3 kilometry, rozhodně do 15 až 20 minut, všichni ostatní zhruba do půl hodiny. A možná cestou narazíte i na fotbalisty plzeňské Viktory, kteří zde trénují.

AKTIVNÍMU BĚHÁNÍ SE
VĚNUJÍ I SAMOTNÍ
ZAMĚSTNANCI TRIGEMY.
JAKÉ TRASY MAJÍ
NEJRADĚJI A PROČ
VLASTNĚ VŮBEC BĚHAJÍ?

ELIŠKA TUČKOVÁ

Proč běhám?

Běhání je pro mě odpočinkovou činností a způsobem, jak si vyčistit hlavu. Během dne v duchu probírám spoustu věcí a někdy i několik najednou nebo rychle skáču z jedné na druhou a tenhle kolotoč se zastaví, až když na konci dne usnu. Po pár uběhnutých kilometrech ale zvládnou myslet jen na úplně základní věci, což mi při-

náší příjemné uvolnění. Když mám dobrou náladu, tak se stávám „vyhlídkovým běžcem“, kdy neřeším tempo, zaměřím se na okolí a pozoruji dění kolem sebe. Pokud ráno vstanu levou nohou, běžím rychleji a koncentruji se pouze na samotný pohyb. V každém případě to, že přijdu na jiné myšlenky a to, že díky návalu endorfinů po doběhu se mi zlepší nálada, je pro mě dokonalou odměnou.

Jak dlouho běhám?

Asi 8 let.

Tvůj osobní rekord.

Doběhnutí ložského pražského půlmaratonu.

Doporučená lokalita v Praze.

Jakýkoli park či méně frekventované ulice. Osobně preferuji Stromovku, a to díky vzpomínkám na společné výběhy a následné pivo s kamarádkami.

Máš nějaký tip pro začátečníky?

Běhání považuji za docela náročný sport pro začátečníky, protože je spousta věcí, které vás dokážou spolehlivě odradit. Moje

začátky také zrovna lehké nebyly. Vzpomínám si, že úplně poprvé jsem uběhla v kuse asi tak 200 metrů a po prvních uběhnutých pěti kilometrech bez přestávky jsem týden spíše vypadávala, než vystupovala z autobusu. Pokud tedy chcete začít běhat, doporučila bych hodně se ze začátku soustředit na své tělo, poslouchat ho a nepřepínat se. Budete se totiž zlepšovat s každým dalším uběhnutým metrem.

MICHAL NETOLICKÝ

Proč běhám?

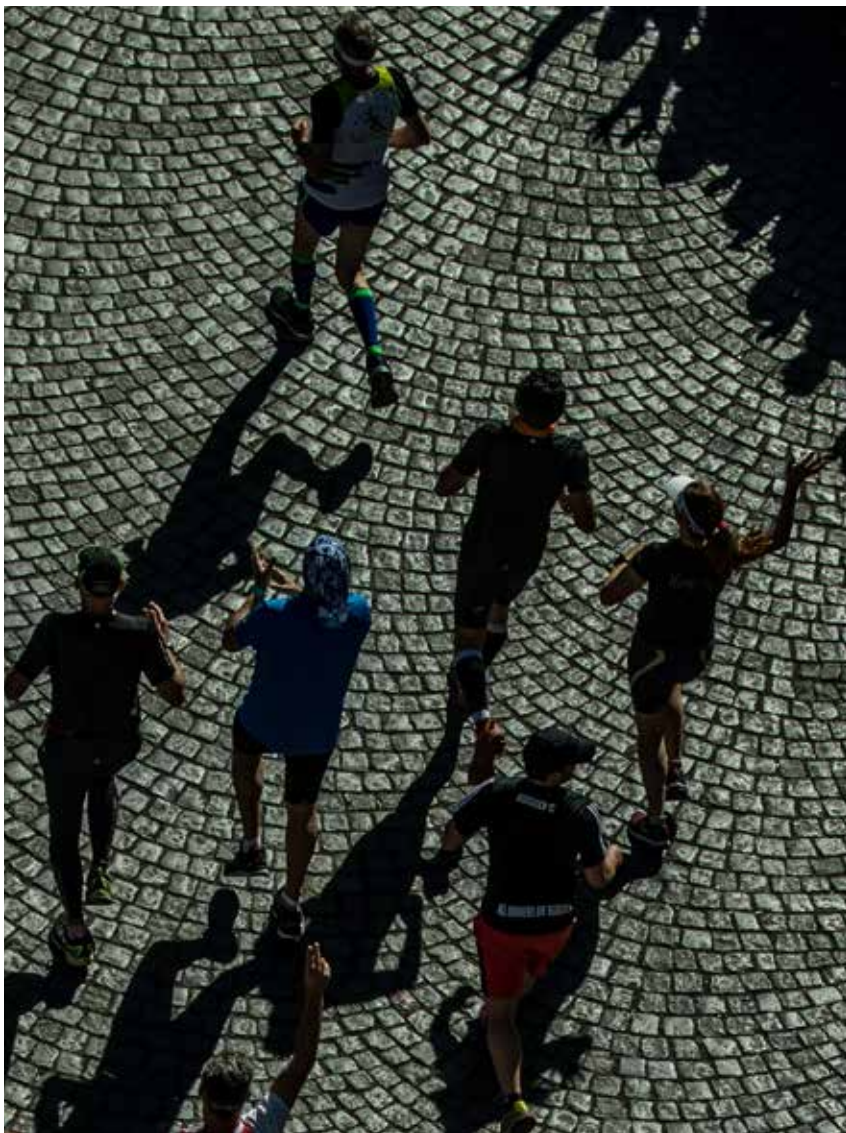
Potřebný výdej energie, duševní hygiena a poslední dobou soupeření s blízkým okolím i sebou samým.

Jak dlouho běhám?

S přestávkami asi 10 let. Poslední rok velmi intenzivně.

Tvůj osobní rekord.

Že jsem vydržel běhat tak dlouho i přes můj odpor k běhu jako aktivitě oddělené od kolektivu nebo jakéhokoliv míče či jiného sportovního náčiní.

„NEJLEPŠÍ ODMĚNA JE VEPŘOVÉ KOLENO A PIVO.“

MICHAL NETOLICKÝ

Doporučená lokalita v Praze.

Nové Butovice. Ač se zdají jako nezájímavá lokalita, jsou pro běžce naprosto jedinečnou destinací. Možností je opravdu mnoho. Jednou z variant je výběh přes Jinonice, Vidouli do Motola a nahoru na Ladronku, případně ještě dál až na Strahov. Tato trasa je spíše pro zkušenější běžce s velkými převýšeními. Další variantou je „sídlíštní“ okruh okolo Prahy 13, který měří asi 10 kilometrů. Z Nových Butovic vyběhnete po ulici Bucharova směrem na sever, přes ulici K Hájm a podél Rozvadovské spojky

k sídlíšti Stodůlky. Okolo metra Stodůlky kopírujete ulici Jeremiášova, až dorazíte zpět na Hůrku. Odsud už jen okolo Restaurace Trifot až na Nové Butovice. Ideální pro krátké výběhy je Centrální Park Stodůlky, kde si na běžeckých stezkách přizpůsobíte trasu podle momentální nálady – okruhy 0,5 až 5 kilometrů nejsou žádný problém. Nejkrásnější, ale také nejdelší trasa vede přes Prokopské údolí. V něm se běžec od metra Nové Butovice ocitne po necelém kilometru. Stačí minout Galerii Nové Butovice a jste uprostřed přírodní rezer-

vace, kde si také můžete přizpůsobit trasu aktuálními podmínkám. V případě, že někdo přemýšlí o vzdálenosti větší, než je 10 nebo 15 kilometrů, potom doporučuji držet se Prokopského potoka, který se u piknikového místa vlévá do Dalejského potoka. Ten vás zavede až do Hlubočep, ze kterých je to už jen kousek k Vltavě. Podél Hlubočepského záměčku se pod Strakonickou ulicí dostanete na cyklostezku A1 u Lihovaru, odkud můžete doběhnout přes Radotín klidně až na Karlštejn nebo přeběhnutím Barandovského mostu do Braníka, Zbraslavi nebo na druhou stranu do Podolí.

Máš nějaký tip pro začátečníky?

Odměna za jakoukoliv odběhnoutou vzdálenost. Například čokoláda za kratší vzdálenosti a pivo a vepřové koleno za závody a vytrvalecké šílenosti.

ZUZANA NEDUCHALOVÁ

Proč běhám?

Běhání je ideální doplňkový sport snad pro všechno, stejně jako se mu jde věnovat naplno. Nepotřebujete k tomu nic, snad až na kvalitní běžecké boty, které opravdu doporučuji. Jinak je to jedno. Můžete vyběhnout kdykoliv, nic vás nesvazuje, když už se vám běhat nechce, můžete se jednoduše vrátit. Běhání se dá praktikovat samostatně, s kamarády, ale i v organizovaných skupinách. To všechno mne na běhání baví. Můžu vyběhnout kdy chci, s kým chci, na pohodu nebo v závodním tempu, a to v průběhu všech ročních období.

Jak dlouho běhám?

S přestávkami asi 4 roky. S běháním jsem začala v roce 2014, kdy jsem se přihlásila na desetikilometrový závod. Z ničeho jsem na něj natrénovála. A od té doby, lehce s přestávkami, se k běhání stále vracím.

Tvůj osobní rekord.

První běžecký závod v životě a letošní půlmaraton v Praze.

Doporučená lokalita v Praze.

Výborně se běhá po cyklostezkách a podél vody. Má oblíbená trasa vede z Thomayerových sadů přes Trojský most, odkud se vydám do Stromovky. Ve Stromovce „obkroužím“ několik koleček dle nálady a zpět se vydám kolem Veletržního paláce a Vltavské. U Pražské tržnice se napojím na cyklostezku

a v ulici Na Maninách, kde cyklostezka končí, se na jejím konci na zastávce Maniny vydám doprava na Libeňský most, odkud se přes cyklostezku dostanu zpět do Thomayerových sadů.

Máš nějaký tip pro začátečníky?

Je fajn si o běhání, stejně jako o každém jiném sportu, něco zjistit. V opačném případě je pak nasnadě udělat spoustu chyb, které mohou začátečníka odradit. Určitě se ze začátku nepřemáhat a nemyslet si, že napoprvé musím uběhnout co nejdále, případně co nejrychleji. Sledovat své tělo, a pokud už na začátku něco bolí, věnovat tomu pozornost. Je jasné, že když je běžec už zkušenější, nějaké bolístce se vyvine, ale pokud něco bolí už zpočátku, je to dost možná špatnou technikou běhu. K čemu jsem dospěla až později a praktikovala to pouze ve skupině a ne sama, je běžecká abeceda. Je to nutný základ, který každého naučí správným pohybům a i rozehrje tělo na správnou teplotu před během, což se obzvlášť v chladnějším počasí hodí. Jednak vám bude příjemněji a spíše tak předejdete možnému zranění.

TOMÁŠ LINHART

Proč běhám?

Hlavně kvůli zdraví. Lépe se mi pak dýchá a zlepšuje krevní oběh. A pak také samozřejmě proto, abych si udržel, nebo případně i snížil vlastní váhu. Pročistím si tak zároveň hlavu a občas mě přitom napadne i něco užitečného.

Jak dlouho běhám?

Hodně jsem běhával na střední škole. Pak jsem přestal. Poslední 2 až 3 roky se tomu zase snažím věnovat pravidelně. Jednou až třikrát týdně běhám hlavně na jaře a na podzim. Letos poprvé vyzkouším i zimu.

Tvůj osobní rekord.

Nejvíce jsem zatím uběhl trasu dlouhou více než 16 kilometrů. Příští rok bych chtěl zkusit půlmaraton.

Doporučená lokalita v Praze.

Letňany a okolí.

Máš nějaký tip pro začátečníky?

Základem jsou dobré boty. Nevyplatí se na nich šetřit. Určitě si dát taky pozor, abyste neběhali v záklonu, protože z toho pak dost bolí záda.

VĚTŠINU NOVÝCH NEMOVITOSTÍ NAJDETE NA JEDNOM MÍSTĚ

Každý, kdo sháněl někdy nemovitost, ví, jak obtížné je najít někdy tu pravou. Přehled o trhu s byty, jenž může uspořít váš čas, přináší nově například portál Flat Zone.

shromažďuje...

velkého či menšího developera či realitní kancelář a měří každému stejným metrem.

Kromě počtu pokojů nebo geolokace bývají dalšími kategoriemi, podle nichž se lze na realitním portálu mezi nemovitostmi rozhodovat, jejich velikost, cena, zda mají terasu či balkón nebo v jakém podlaží se nachází.

Nevýhodou většiny takových serverů bývá fakt, že je značná část jejich obsahu placená. To znamená, že na více sledovaných pozicích bývají ty nemovitosti, za něž uhradil inzerent, tedy prodejce nemovitosti, vyšší cenu. Takový stav však neodpovídá reálné situaci na trhu. Podřizuje se pouze jedinému kritériu - kolik jednotliví inzerenti na uveřejnění nemovitosti vydají vlastních peněz.

Flat Zone je v tomto ohledu spíše výjimkou. Dokáže vyhledávat v databázi s největším počtem novostaveb na trhu celého Česka, aniž by byla tato nabídka jakkoliv zpoplatněna. Přestože byl tento portál spuštěn teprve na konci léta, je v něm v současnosti již více než 7 tisíc nemovitostí, mezi nimiž si lze vybrat tu vaši. Uvedená nabídka není přitom ničím omezena. Na jednom místě je tak většina z toho, co jednotliví developeri, realitní prodejci a všichni ostatní aktuálně na internetu představují.

FLATZONE
VYHLEDÁ
V DATABÁZI
S NEJVĚTŠÍM
POČTEM
NOVOSTAVEB
NA TRHU.

Na trhu se vyskytuje mnoho inzertních realitních portálů. V poslední době se také objevily pokusy vytvořit pokročilejší agregátory, které v sobě zahrnují nabídky všech zmíněných realitních portálů na jednom místě.

Pro každý z realitních portálů je důležitá jeho struktura, tedy zda přehledně zobrazuje nemovitosti a jejich bližší parametry. Například počty pokojů a další. Jedině tak lze následně byty dobře vyhledávat. Moderní je rovněž vyhledávání v lokalitě, kdy zadáte třeba adresu a zobrazí se vám nabídky v okolí. Nabídky si můžete zpřesnit tím, že definujete parametry, které požadovaná nemovitost má mít. Inzertní servery jsou v tomto ohledu velmi spravedlivé, jsou stejně efektivní pro

VYHLEDÁVÁME NEJVĚTŠÍ POČET NABÍDEK NOVÝCH BYTŮ A DOMŮ Z CELÉ ČR.

Klíčovým kritériem pro každou z těchto nemovitostí zůstává lokalita, kterou si jednoduše zadáte do vyhledávače, nebo nastavíte v mapě. Ta je totiž na serveru přímo k dispozici. Vedle toho si můžete nabídky rozdělit podle toho, zda se jedná o bytovou jednotku, nebo dům. Další kritérium výběru pak představuje samozřejmě i dispozice uváděné jednotky, tedy zda se jedná o jedno, dvou, tří či vícepokojový byt a dům.

Dalším nástrojem, díky němuž vám Flat Zone pomáhá lépe se zorientovat ve světě nemovitostí, jsou odkazy Realitní fakta a Realitní novinky. Fakta pravidelně informují například o tom, jakým způsobem se v posledním období vyvíjely průměrné ceny nového, staršího i nájemního bydlení v Praze i jednotlivých regionech republiky. Dále přináší přehledy vývoje úrokových sazeb z hypoték, počtů nabízených i prodaných bytových jednotek a další důležité zprávy. Realitní novinky se pak věnují širšímu okruhu témat. Najdete zde pravidelně články a reportáže,

které se v médiích v posledním období o trhu s byty a trendech, jež jsou s ním spojeny, objevily.

Flat Zone se díky neustále aktualizovaným informacím vyplatí sledovat pravidelně. Zjistíte tak nejen to, zda se nabídka nemovitostí nerozšířila o nějakou, kterou právě hledáte, ale budete navíc informováni, jak se trh s bydlením vyvíjí a zda se vyplatí nemovitost koupit již nyní, nebo raději chvíli třeba ještě počkat.

Do budoucna Flat Zone nechce zůstat pouze u vyhledávání, ale poskytne ještě komplexnější škálu služeb spojených s bydlením. Stačí jen sledovat internetové stránky www.flatzone.cz.

Počty prodaných nových bytů v Praze ve třetím čtvrtletí kvartálně poklesly zhruba o třetinu. A to hlavně z důvodu zpřísnění přístupu k hypotečním úvěrům, k němuž přistoupila od října ČNB.

Průměrné sazby hypoték se za poslední rok zvýšily o 26 %. Aktuální sazby se přehouply přes 2,5 %. Odborníci predikují další budoucí růst sazeb v tempu posledních měsíců.

#flatzone #facts

CENU BYTU OVLIVŇUJE TAKÉ VÝŠE DANĚ

Uvažovali jste někdy o koupi či prodeji bytu? Ne každý si přitom uvědomuje, že na jeho cenu má častí značný vliv i výše daně, která je s tím spojená. Ta může dosahovat až pětinu celkových nákladů.

VÝŠE DPH V RŮZNÝCH EVROPSKÝCH ZEMÍCH

Země	DPH v %
Česko	21
Slovensko	20
Polsko	23
Maďarsko	27
Chorvatsko	25
Holandsko	21
Rumunsko	19
Slovinsko	22
Bulharsko	20
Srbsko	10
Francie	20
Dánsko	25

Zdroj: KPMG

Ten, kdo si pořizuje nový byt, by měl počítat s tím, že musí uhradit daň z přidané hodnoty ve výši 21 procent. Zdá se vám to hodně? Na první pohled ano, když si však uvedenou hodnotu srovnáme s tím, jaké sazby platí v některých jiných evropských zemích, nevycházíme z toho tak úplně špatně. Například v Maďarsku dosahuje 27, Chorvatsku 25 a Polsku 23 procent. Na druhou stranu na Slovensku a Bulharsku je to 20 a Rumunsku 19 procent, jak dokládá analýza společnosti KPMG.

Obecně přitom platí, že daň z přidané hodnoty by v zemích Evropské unie, s výjimkou sociálního bydlení, neměla být nižší než 15 %. Právě to je rovněž sazba, která pro sociální bydlení platí u nás. A jak se vůbec sociální bydlení odlišuje od toho standardního? V novo-

stavbách může činit velikost takového bytu nejvíce 120 a v rodinných domech 350 m².

Daň z přidané hodnoty však není jediným zatížením, které je s nemovitostní transakcí spojeno. Platit musíte také v momentu, kdy se na vás byt převádí. Tato daň z nabytí nemovitých věcí v Česku dosahuje 4 procent. V momentu, kdy je však za nemovitost již hrazena daň z přidané hodnoty, jste od daně z převodu samozřejmě osvobozeni.

Zatímco o proces úhrady daně z přidané hodnoty se v podstatě starat nemusíte, protože to již za vás obstarává ten, u koho si nový byt pořizujete, u daně z nabytí nemovitých věcí je situace odlišná. Daňové přiznání je v tom případě nutné podat do konce třetího kalendářního měsíce, jenž následuje po měsíci, kdy byl proveden vklad práva do katastru nemovitostí. Přiznání podáváte na finanční úřad, v jehož obvodu byt leží. Poté již nastává chvíle, na níž se každý takový majitel těší asi nejméně. Platba daně. Ta je možná buď složenkou, nebo bankovním převodem.

Nezapomeňte ale, že tím pro vás nutnost odvádět daň ještě nekončí. Platit je totiž třeba i pravidelnou daň z nemovitosti, která je jedním z příjmů do rozpočtu místních samospráv. Ta se vypočítává na základě daňového přiznání k dani z nemovitosti. Tato daň je každý rok splatná do 31. května.

USPĚJE ČERNÝ V ZASEDAČCE ROKU?

V lednu si bude moci každý vybrat tu nejlepší zasedací místnost. Už popáté totiž probíhá soutěž Zasedačka roku, kde tentokrát o přízeň poroty i široké veřejnosti bojují mimo jiné prostory architektonické kanceláře známého výtvarníka Davida Černého Black n' Arch.

Odborná porota bude tentokrát vybírat v těchto kategoriích: Zasedačka roku, Kancelář jako DNA firmy, Nejatraktivnější pracovní prostředí a Malá kancelář. Dalšími kategoriemi jsou Kanceláře pro budoucí výzvy, Zdravá kancelář, Chytrá spolupráce, Industrial & Logistics kancelář a Architektonický návrh. Poslední kategorií je Hlasování veřejnosti. V lednu bude moci každý hlasovat prostřednictvím speciální samostatné webové stránky, kde jednotlivé přihlášky nalezne.

Jedním z těch, kdo se soutěže účastní, je rovněž studio výtvarníka Davida Černého a architekta Tomá-

še Císaře Black n' Arch. „Provedení našeho interiéru vychází ze scénografického přístupu k interiérovému designu. Základním prvkem je černá barva, která evokuje pocit působení celého týmu studia v divadelním prostoru. Bodové nasvětlení dílčího vybavení zvyšuje pocit vnímání nábytku jako divadelních kulís,“ popisuje Tomáš Císař základní charakteristiky kanceláře, kde spolu se svým týmem působí.

Do nových kanceláří Black n' Arch se vejde až 15 lidí. I díky tomu, že je ateliér součástí koncernu Trigema, je v interiéru roxorová džungle, kde se

prolíná světlá barva dřeva s barvou zeleně. Tato konstrukce odkazuje na zaměření Trigemy, kterým je především development a stavebnictví.

Veškerý nábytek si studio navrhovalo samo. Nábytek byl proto také vyroben přímo na zakázku. Celý vnitřní prostor je jednotlivý a zahrnuje jak pracovní plochy, tak zasedací místnost či menší kuchyňku.

Slavnostní vyhlášení výsledků celé soutěže proběhne v únoru. Dostane se mezi ty nejlepší i firma známého výtvarníka a autora celé řady kontroverzních plastik?

MONÍNEC VÍTÁ PRVNÍ LYŽAŘE JIŽ OD PODZIMU

Areál Monínece je i letos jedním z prvních lyžařských středisek v Česku, které spouští zimní sezónu. Již třetí zimu po sobě totiž využívá nejmodernější technologii zasněžování Snowfactory. K tomu se nabízí i několik dalších vylepšení.

„VĚŘÍME,
ŽE ROZŠÍŘENÍ
A ZKVALITNĚNÍ
SLUŽEB SE
PROJEVÍ NA
SPOKOJENOSTI
NAŠICH
HOSTŮ.“

JAROSLAV KREJČÍ ML.

Areál Monínece je u dolní stanice lanovky vybaven novou budovou, kde je umístěna lyžařská škola a další pokladna. Novým provozovatelem půjčovny lyžařského vybavení v rekonstruovaném objektu M2 je od letoška společnost Intersport, která služby lyžařům zkvalitnila instalací moderního automatu na broušení hran lyží a zřízením testovacího centra lyží značky Atomic a Salomon. V budově je navíc i menší prodejna Intersportu. V objektu najdete také velkou dětskou hru s hřídáním dětí.

Do dolní části areálu na opačnou stranu lanovky se přesunul původní školní skipark, což s sebou přináší i rozšířenější prostor pro výuku. Změn se dočkala také Hlavní monínecká sjezdovka, kde byla na věžích osazena tři

nová výkonná sněžná děla. Výstupní prostor v horní stanici lanové dráhy je pak nově upraven tak, že poskytuje pohodlnější a snadnější výstup lyžařů.

V horní části areálu je dependance Nová Javorka, který nabízí prostory s ubytovací kapacitou 54 lůžek, včetně lůžek pro hendikepované hosty. V Javorce je k dispozici rovněž konferenční místnost, a zázemí pro další půjčovnu lyží a hotelovou lyžařskou školu. U penzionu je v provozu vlastní dětský výukový park s pojízdným kobercem.

Přírodní sníh a klasická technologie zasněžování v kombinaci s moderní technologií Snowfactory zabezpečuje stejně jako v uplynulých dvou letech na sjezdových tratích dostatek kvalitního sněhu. Ten slouží i k překlenutí teplejších období, kdy ze sjezdovek přírodní sníh ubývá. Technický sníh se vyrábí bez jakýchkoliv nežádoucích chemických přísad. Jeho základem je voda a vzduch. Sníh vyrobený prostřednictvím technologie Snowfactory, je kvalitní i při teplotách nad 0 °C.

Monínece nabízí lyžování přes den od 9.00 do 16.00 hodin a večer od 18.00 do 21.00 hodin. K dispozici jsou 2hodinové a 4hodinové jízdenky, celodenní skipasy a jízdenky pro večerní lyžování. Zájemci o lyžování mohou rovněž vyzkoušet Hodinovou peněženku, která se osvědčila již v průběhu uply-

NOVÁ JAVORKA, LYŽAŘSKÁ ŠKOLA A DĚTSKÁ HERNA S MOŽNOSTÍ HLÍDÁNÍ DĚTÍ.

nulé sezóny. Ta držitelé odečítá hodiny podle toho, jak často bude na Monínci lyžovat. Tarify peněženky začínají na 5 a končí na 30 hodinách lyžování a jsou ve srovnání s běžnými cenami výrazně zvýhodněné.

Areál umožňuje levnější lyžování všem, kteří si skipasy koupí on-line. Zatímco na pokladně stojí celodenní skipas v hlavní sezóně 595 korun, přes e-shop zájemce zaplatí o 50 korun méně. Dětský skipas stojí u pokladny 480 a přes e-shop 430 korun.

„Největší zájem bývá o víkendová lyžování. Většinu cen jsme ponechali stejných jako v minulé sezoně. Věříme, že rozšíření a zkvalitnění služeb se projeví na spokojenosti našich hostů a zvýšené návštěvnosti areálu Monínek,“ říká Jaroslav Krejčí ml., ředitel Areálu Monínek.

Hotelová sjezdovka s vlekem Poma dlouhá 170 metrů je určena jak průměrným či méně zdatným lyžařům, tak především dětem. Sjezdovka je využí-

vána lyžařskou školou Monínek, která je určena pro hosty ubytované přímo v areálu. Velká červenomodrá sjezdovka má délku 1 200 metrů.

V průběhu sezóny se zde pro veřejnost koná celá řada akcí. Na konci ledna to bývá například noční předváděčka bláznivých skoků, kdy létající lyžaři a snowboardáci představují pro diváky zajímavou podívanou. Akce Monínek patří dětem pak oslavuje polovinu školního roku. V jejím rámci si mohou všechny školou povinné děti užít zábavný program na lyžích. Těm, které navíc dostaly samé jedničky, dáme lyžování zdarma! Bezpečně na Monínci se každoroční pořádá za podpory Policie ČR. Zábavnou formou přibližuje lyžařům, jak se správně chovat na sjezdovce. Vedle tradičních preventivních činností, jako jsou opatření proti krádeži či vykrádání vozidel, případně proti zlodějům, kteří by si od sjezdovky chtěli odnést cizí lyže či snowboard, se Policie ČR zaměřuje zejména na osvětu a dodržování „Desatera FIS“, tedy

bezpečnostních pravidel na sjezdovce. Jednou z neoblíbenějších zimních akcí na Monínci je Dark Snow. Tohoto nočního závodu ve sjezdu se každoročně účastní okolo stovky závodníků v zastoupení obou pohlaví.

Areál je v provozu celoročně. V létě je hojně navštěvované lanové centrum, dále bikepark, naučná stezka Včely a mravenci, přírodní koupání Pílský rybník, jehož součástí je také sportovní hřiště a občerstvení. V okolí je široká síť cyklostezek a dvě golfová hřiště.

Monínek leží 70 kilometrů jižně od Prahy na pomezí Středočeského a Jihočeského kraje v turistické oblasti zvané Toulava. Hosté se mohou ubytovat v Hotelu Monínek s vlastní restaurací. K dispozici je zde bazén s vířivkou a saunou. Další ubytování nabízí stejnojmenné apartmány či penzion Čertovka. U nástupu lanové dráhy je navíc prostorná restaurace v alpském stylu M2.

Další informace lze nalézt na www.moninec.cz

DO JAPONSKA ZA JELÍNKY, RYCHLOVLAKY A SUSHI

Velkou část své historie fungovalo Japonsko v naprosté izolaci od okolního světa. Proto je pro nás Středoevropy tak lákavé a možná i tak trochu nepochopitelné.

Text i foto: Veronika Souralová

NĚCO O KJÓTU

Aby turista Japonsku dokonale porozuměl, musí navštívit starobylé uličky a okolí císařské metropole v Kjótu. V tomto rušném moderním městě se zachovalo mnoho památek. I když obyvatelé Kjóta mohou Tokiu a Osace závidět hospodářský rozvoj, sami jsou pyšní na svou rafinovanou kuchyni, rytmický dialekt a vnímavost. Tolik průvodce.

Vyrážíme k hradu Nidžo. V průvodci sice psali, že poslední prohlídka začíná 16:00 a je právě 16:00, ale otevřeno prý mají do 17:00 a tak letíme. Na každé křižovatce manžel rozčileně gestikuluje, že se máme vrhat pod kola aut na červenou, že zdržujeme schválně a proč vlastně s takovým přístupem vůbec někde jezdíme a nezůstaneme doma. Schvácení, zaplavení potem dosprintujeme ke hradu a vrátný nám jen oznamuje, že je zavřeno. Ještě máme ale v plánu starobyrou uličku Pontočo. Cestou si prohlížíme architekturu, boční uličky plné elektrických drátů ve výšce různě zamotaných do sebe, restaurace, kde za výlohami mají makety jídel. To se bude hodit, protože japonským klikyhákům nerozumíme vůbec a latinka někde je a někde chybí úplně. Procházíme přitom tržnicí Nišiki, kde prý nakupují suroviny všichni šéfkuchaři z Kjóta.

Je to velká zastřešená hala s množstvím krámků se zeleninou, rybami, kimony, sandály, kalhotami a jiným oblečením.

Je nám vlhké horko a tak vklopýtáme do místní bio kavárny. Dáme si čaj, kávu a nechemickou čokoládu. Tak by bylo fajn si odskočit. Nevím, kdo se z toalety vrátil první, ale rozhodně se vrátil velmi tajuplně. To musíte zkusit! To je tedy zážitek! A tak jeden po druhém odcházíme do oné místnosti zkoumat její taje a opravdu to stojí za to! Vedle mísy je umístěn panel s tlačítky, pomocí kterých si můžeš zvolit zahřívání prkénka, tři způsoby omývání zadku, sušení horkým vzduchem a pouštění zvukových efektů (třeba zvuk splachování). Mají to ti Japončici ale vymakané!

K večeru se pomalu a jistě přibližujeme k naší uličce Pontočo. Neony svítí, obloha tmavne a blízka řeka hučí. Ulička je vyhlášená tím, že se tu nachází jeden podnik vedle druhého a v nich se gejši věnují movitým turistům.

Co znamená být Gejša? Je to profesionální společnost, která svými znalostmi tradičního umění, zdatností ve společenské konverzaci a schopností udržet tajemství získává úctu a někdy i lásku zámožných vlivných mužů. Toto povolání, které se zrodilo v 17. století, je dnes trochu na ústupu a často je zastihují aktivity tzv. onsen gejš, které místo klasického umění nabízejí umění sexuální. Hlavní charakteristikou gejši je dále nalíčený obličej s malými rudými ústy, kimono, vyčesané vlasy

Veronika Souralová

V PARKU JSOU JELÍNKŮ STOVKY A NIKOHO ANI NENAPADNE, ABY JIM UBLÍŽIL.

ozdobené barevnými vlásenkami, vysoké dřeváky. Gejša umí tančit s vějíři či hrát na strunný nástroj Šamisenu.

Naší skupince se sice nepodařilo s gejšou promluvit, ale zato jsme si dali v útulné restauraci na terase nad řekou výbornou pravou japonskou večeři. Obsahovala šest chodů, včetně jakéhosi rybího chrchle a celé malé ryby, která vypadala jako živá. Jen vyskočit z talíře o odplout. S její konzumací pomocí hůlek jsme si absolutně nevěděli rady, ale zdálo se, že ani Japonci u sousedního stolu ne. Ti o ni dokonce losovali a ten, který vyhrál, s ní mohl zápasit. Přes nezvyklost a podivnost pokrmů jsme si náramně pochutnali. Dokonce jsme si všimli, že jedna gejša byla v restauraci také přítomna. Bohužel však v doprovodu místního byznysmena.

JAK DOSÁHNOUT NIRVÁNY

Psaní deníku mi dělá celkem problémy. Jak celý den vláčím na svých útlých ramenou dva těžké foťáky, jsem večer strašně ztrhaná. Představa, že budu ještě něco sepisovat mě děsí. Ale stejně se o to pokusím, vezmu deník do postele, napíšu dvě věty a usnu hlubokým, bezvědomím připomínajícím spánkem.

Tak tedy alespoň stručně. Tento den se dá nazvat náboženskou procházkou. Poté, co jsme bez problémů vlakem dorazili do města Nara, vydali jsme se k chrámu Kofukudzi, což byla 5patrová pagoda, před kterou postávalo či chodilo stádo jelínek. Ti jsou zde považováni za posly bohů. Ihned se v nás probudila naše infantilní stránka a my podlehli kouzlu roztomilých bohů. Jelínky jsme krmili sušenkami, které se zde pro ně prodávaly. Hladili jsme je, smáli se, utíkali před jejich

trkáním, kterým si vynucovali dobrůtky a zase se vraceli. V areálu parku jsou jelínků stovky a nikoho ani nenapadne, aby jim ublížil.

Cestou si všichni dohromady povídáme o náboženstvích. Hlavně o buddhismu. To jsme ale už u chrámu Todai-dži, což je největší dřevěná stavba na světě. Zde si pěkně na zadku sedí největší bronzová socha Buddhy na světě. Dvě světová prvenství na jednom místě, to je prostě bomba.

A bylo vidět, že Buddha si je toho vědom. Tvářil se sebevědomě a zároveň shovívavě shlížel ze své 16metrové výšky na nás ubohé smrtelníky obklopen nebeskými bytostmi. V chrámu spolu s námi byla spousta malých dětí ve školních uniformách. Byly hrozně roztomilé, pozorně poslouchaly paní učitelku a přitom na nás zvědavě po-

kukovaly. Pak se pěkně postavily do řady a začaly jedno po druhém prolézat otvorem ve sloupu na pravé straně Buddhy. Podle pověry prý platí, kdo se tímto otvorem protáhne, dosáhne ve svém životě nirvány.

Dalším místem našeho chrámového putování byla šintoistická svatyně Kasuga. K šintoismu patří rituály: před vstupem do svatyně je tradicí umytí rukou v bazénku čózuja a vypláchnutí úst bambusovou naběračkou hišaku. Před budovou svatyně dávají věřící mince do dřevěné krabice saisen-bako, dvakrát udeří na gong, dvakrát se ukloní, silně a slabě tlesknou, přednesou božstvu svou prosbu, opět se dvakrát ukloní a ustoupí stranou.

Svatyně byla postavena v roce 710. A protože šintoisté jsou pořádkumilovní a chtějí mít vše pěkně očištěné, roz-

hodli se každých 20 let svatyni zbořit a poté postavit úplně stejně znovu. Po-dařilo se jim to 50krát za sebou a až v roce 1863 si řekli stop! Okolo svatyně je neuvěřitelné množství luceren – kamenných a bronzových. Rozsvěcují je při slavnostech a musí to být velká krása. Všude jsou tabulky, na které si za malý poplatek může kdokoliv napsat své přání a zavěsit k ostatním. My napsali „AŤ ŽIJE TRIGEMA“. Česky psaný nápis se mezi japonskými klikyháky pěkně vyjímal, tak snad se naše přání vyplní.

Při zpáteční cestě jsme ještě z vlaku vystoupili v Inaře, což je jedna zastávka před Kjótem a prohlédli si do tmy se nořící symbol šintoismu – rumělkové brány torii. Jedná se o dlouhé bránořadí sestávající se z jednotlivých totí hustě nalepených na sebe a vytvářející jakýsi červený tunel. Sotva jsme se

JAPONSKO

Jméno Japonska doslova znamená Země vycházejícího slunce. Podle tradiční japonské mytologie bylo založeno v 7. století př. n. l.. Do této původně uzavřené ostrovní země začali obchodníci a křesťanští misionáři ve větším poprvé přijíždět od druhé poloviny 16. století. Nejčastěji pocházeli z Portugalska, Španělska, Nizozemí a Anglie. Japonská ekonomika je v současnosti třetí největší na světě.

vlekli, ale byl to zajímavý pohled. Hlad jsme následně ukojili v posledním patře obchodního domu, kde jsme po velmi složitém výběhu navštívili japonský McDonalds. Podávali zde smažený řízek se zelím, rýží a mušlovou polévkou. Celkem to ušlo. Zítra zajdeme asi na sushi.

MÍROVÝ DEN V HIROŠIMĚ

Dnes konečně přišel na řadu Šinkan-sen. Zatímco normálním vlakem jsme jeli trasu Osaka – Kjóto 55 minut, pověstným japonským rychlovlakem stejná trasa trvala asi 10 minut. Interiér blížící se letadlu, za okny rychle ubíhající krajina, spořádaně vystupující a nastupující cestující, ukázkově čisté toalety a umývárny, hlášení v japonštině i v angličtině. Už nikdy nechci jet žádným našim vlakem se špinavými či nefunkujícími záchodky. Toto je pravé pohodlné cestování.

Dnešní destinací je Hirošima, kde se vylodujeme po čtvrt hodině rychlojízdy. Zabukovaný hotel je přímo u nádraží. Necháváme si tam zavazadla, pokoje budou totiž připravené až odpoledne. Bez problému se dostáváme do Mírového parku. Ten se rozkládá v místě epicentra výbuchu atomové bomby, kterou Amíci svrhli na Hirošimu 6. 8. 1945 v 8:15 hodin. O tři dny později tento osud postihl i město Nagasaki. Výbuch totálně zničil město, zahynulo okolo 200 000 lidí.

Jako memento této hrůzostrašné události se dnes na okraji parku tyčí zbytky ohořelé stavby s kopulí: Průmyslového paláce, který navrhl český architekt Jan Letzl. V parku se však nachází i několik dalších památníků věnovaných obětem výbuchu. Nejvíce nás zaujalo Mírové pamětní muzeum. Je tvořené třemi částmi a zobrazuje události, které svr-

žení bomby předcházely, tedy jak vypadalo město před a po výbuchu. K vidění jsou mnohé předměty ze zničeného města, včetně zhmotněných příběhů dětí, které zahynuly. Nejpůsobivější je osud malé holčičky, která bombu přežila, ale v 10 letech onemocněla leukemií. Věřila tomu, že složí-li 1000 papírových jeřábů, symbolů japonské dlouhověkosti a štěstí, uzdraví se. Nestalo se tak a ona zemřela. Při čtení a prohlížení záznamů a fotografií z jejího života, který se nachází ve druhé třetině expozice, už v člověku explodují emoce.

Opoledne jsme ještě navštívili Hirošimský hrad, který byl při výbuchu zničen, ale v roce 1958 kompletně rekonstruován. Tam jsme si zkusili kimono a samurajskou zbroj. Při odchodu venku pršelo a zřízenec nám hned do ruky vtiskl průhledný deštník. Viděli jsme s nimi chodit hodně lidí, zřejmě jsou

erární a po ukončení deště je odložíš někde na veřejném místě. Obdivuhodné. To u nás by je hned lidi rozkradli.

Večer jsme si dali odpočinkový. Naše pokoje v hotelu měly jen 12 m², přesto poskytovaly vše, co je potřebné, včetně prdáčkových zelených bavlněných kimon, které se nazývají yukaty. Hned jsem se do jednoho ustrojila a vlezla do postele. To bylo žůžo!

VE SPÁRECH VELKOMĚSTA

Výlet se blíží ke konci. Vydali jsme se proto autobusem a pak vlakem na cestu do hlavního města Japonska.

Projížďka po řece Sumidě byla prima, okoukávali jsme moderní mrakodrapy a kochali se rozžhavenou architekturou ve stínu na palubě. Nejvíce jsme obdivovali různé mosty všemožných i nemožných tvarů. Štěstí jsme měli i na výborné

tradiční restaurace. Jednu jsme našli docela náhodou v jedné zapadlé postranní uličce. Bloudili jsme zrovna uličkami nedaleko čtvrti Akihabara. Protože obsluha neuměla anglicky, radili nám, co si máme dát, aby to bylo právě japonské a ještě k tomu výborné. Úslužná a usměvavá číšnice nakonec někde v kuchyni vyhrabala kuchaře, který pár slov anglicky uměl a tak jsme za pomoci obrázkového jídelního lístku dali dohromady výborné menu – sašimi (plátky syrových ryb), sushi (malý kopeček rýže a na něm plátek ryby), maki (rýže obalená řasou, uvnitř zelenina nebo ryba), malé biftečky, opékané plátky chobotnice, kukuřičky, maso na špejli a zeleninu se sýrem. Vše servírováno v miskách doprostřed stolu. A to je z Japonska vše.

Tak tedy Sayonara Japan!
Nashledanou Japonsko!

NOMINACE **CZECH PRESS PHOTO**

TO NEJLEPŠÍ Z CZECH PRESS PHOTO

Aktuální ročník soutěže Czech Press Photo jednak ukazuje,
že česko-slovenská témata se stále odrážejí v tvorbě řady těch nejlepších fotografií.
Zároveň je patrný silný přesah k mnoha událostem, jež mají svůj původ v dalekém zahraničí.

© MARTIN BANDŽÁK

© MATĚJ DERECK HARD

V KAŽDÉ Z OSMI SOUTĚŽNÍCH KATEGORIÍ UDĚLUJE POROTA TŘI NOMINACE.

Mezi nominacemi 24. ročníku soutěže o nejlepší domácí fotografii Czech Press Photo nechybí snímky zobrazující českého miliardáře a šéf hnutí ANO Andreje Babiše, ale i třeba vlna protestů „Za slušné Slovensko“. V přihláškách však rezonovalo také téma Islámského státu, Zimních olympijských her 2018 nebo ropné havárie na Borneu.

V kategorii Aktualita byl tentokrát zastoupen Tomáš Benedikovič z Denníku N, který zachytil největší slovenské protesty od roku 1989. V sérii toto téma prezentoval rovněž Boris Németh snímky pořizovanými původně pro magazín Týždeň. Andreje Babiše ukázal prostřednictvím nominací jednak Michal Čížek z agentury AFP, ale i třeba právě Tomáš Benedikovič, který se zaměřil na jeden z jeho posledních předvolebních mítinků, jehož vrcholem byla soutěž v jedení párků. Ruského prezidenta Vla-

dimira Putina, který se jako jediný mohl po finále letošního mistrovství světa ve fotbale ukrýt pod připravený deštník, zachytil Petr David Josek z agentury AP.

Loňský celkový vítěz soutěže Martin Bandžák byl nyní nominovaný v kategorii Problémy dnešní doby s fotografií 14leté dívky Sylvie, která se během občanské války v Kongu stala obětí sexuálního násilí. Radek Cihla z vydavatelství Empresa Media se pak věnoval převozu těl třech českých vojáků, kteří padli v Afghánistánu.

V kategorii Sport porotu zaujal volný fotograf Martin Kozák se snímkem Soutěž ve skocích na lyžích a dále pak i Jiří Křenek, který ukázal nehodu jezdce Formule 1 Fernanda Alonsa. Nechyběl ani snímek Michala Svítoka z agentury TASR. V lifestylu se Matěj Dereck Hard soustředil prostřednictvím inscena-

© TOMÁŠ BENEDIKVIČ

ných fotografií na současnou přehnanou závislost lidí na chytrých telefonech. Opřel se přitom o příběh jednoho dne páru, jenž ztělesnil zpěvák David Kraus a světová tenistka Barbora Strýcová. Miloš Nejezchleb zobrazil zase květinu složenou z lidských hlav dětí, které onemocněly alopecii. Květina totiž symbolizuje, že i lidé bez vlasů neztrácejí půvab. Jan Zátorský z vydavatelství Mafra ukázal módního návrháře Jiřího Kalfaře v jeho ateliéru.

Ve třech video kategoriích byl zastoupen například Tomáš Rafa, který v dokumentu natočil obyvatele Varšavy blokuující pochod ultrapravicové mládeže, Tomáš Svoboda z portálu Seznam.cz s netradičním pohledem na oslavy jednoho z nejdůležitějších dnů naší historie – 17. listopad nebo i Lenka Klicperová s Markétou Kutilovou, které pro Českou televizi zpovídaly manželky džihádistů.

V mezinárodní porotě pro fotografii Czech Press Photo byla vedle předsedy Petra Joska také američanka Ami Vitale, portugalský válečný fotograf João Silva nebo Tamas Szigeti, prezident Association of Hungarian Press Photographers. Porotě video sekce předsedal režisér, scenárista a producent Josef Harvan. Devítičlenná foto porota hodnotila práce více než čtyř stovek domácích fotografů. Kategorie video se zúčastnilo na třicet autorů s celkovým počtem téměř šedesáti videí. Soutěžilo se v osmi foto a třech video kategoriích. Porota v každé foto kategorii hodnotila odděleně série a jednotlivé snímky.

Výsledky soutěže budou odtajněny na slavnostním ceremoniálu předání cen v Brožkově síni Staroměstské radnice 20. listopadu. Na radnici proběhne i výstava vítězných, nominovaných a dalších vybraných snímků z letošního ročníku.

Informace o soutěži, připravovaných výstavách a doprovodném programu naleznete
WWW.CZECHPHOTO.ORG

UDÁLOSTI A AKCE

MONÍNEC **VÍKEND PRO ŽENY A DÍVKY** **9.–11. LISTOPADU**

Víkend pro ženy a dívky od 12 let. Lenka Jašková připravila cvičení s prvky jógy, Norbekovy a Feldenkreisovy metody, práce s tělem a dechem, cvičení zaměřené na pánevní dno a aqua aerobik. Na účastnice čeká také tvorba vánočních dekorací s Helenou Vyhliďkovou.

CYBERDOG **PRAHA – NOVÉ BUTOVICE** **OTEVŘENÍ CENTRA** **LISTOPAD/PROSINEC**

Projekt výtvarníka a sochaře Davida Černého, který je založený na myšlence pokroku 21. století. Návštěvníkům poskytuje zázemí, jež informuje o posledních trendech a novinkách z oblasti kybernetiky či robotiky. Součástí prostoru je rovněž vinárna s robotickou rukou a dalšími moderními technologiemi.

CZECH PHOTO CENTRE **PRAHA – NOVÉ BUTOVICE** **KAREL CUDLÍN** **10. ŘÍJNA – 25. LISTOPADU**

Autorská výstava fotografa Karla Cudlína zaměřená na Izrael. Snímky tamní krajiny i jejich lidí k divákovi promlouvají a nechávají ho zprostředkovaně nahlédnout do každodennosti této země.

CZECH PRESS PHOTO 2018 **PRAHA** **STAROMĚSTSKÁ RADNICE** **OD 21. LISTOPADU**

Přehlídka toho nejlepšího z aktuálního ročníku prestižní fotografické a video soutěže Czech Press Photo. Soutěž je určena českým a slovenským autorům, jejichž práce jsou určeny pro zveřejnění v médiích. Práce jsou každoročně hodnoceny mezinárodní porotou v řadě kategorií.

MONÍNEC **ZAHÁJENÍ LYŽAŘSKÉ SEZÓNY** **17. LISTOPADU**

Otevření horní části Hlavní monínecké sjezdovky. Denní lyžování bude počátkem k dispozici od pátku do neděle a večerní od úterý do soboty. Postupně bude areál veřejnosti otevřen také v ostatní dny a časy.

MONÍNEC **20. LISTOPADU – 20. PROSINCE** **UBYTOVACÍ BALÍČKY,** **VČETNĚ LYŽOVÁNÍ ZDARMA**

Návštěvníci, kteří se na Monínci v zimě ubytují, budou moci opět využít řadu zvýhodněných balíčků. Například od 20. listopadu do 20. prosince bude na držitele ubytovacího balíčku čekat večerní lyžování zcela zdarma. Další balíčky na vás čekají i po zbytek zimní lyžařské sezóny.

MONÍNEC **HORSEFEATERS** **1. PROSINCE**

Se známými světovými freeridery se můžete na Monínci potkat u příležitosti rozjezdu letošní zimní sezóny. Freestyle Area crew přitom ukáže dopředu připravený kreativní setup, na kterém lze vymýšlet nespočet různých „lajn“. Díky technologii Snowfactory je v areálu zima o trochu dřív, než je tomu jinde.

THE BEST OF **CZECH PRESS PHOTO** **PRAHA – KAROLINUM** **OD 20. PROSINCE**

To nejlepší z historie prestižní soutěže, která bude v příštím roce slavit 25 let od svého založení. Výstava ukáže, jak se vyvíjela společnost v Česku za poslední čtvrtstoletí a připomene události, jež zde proběhly.

VÁNOČNÍ VEČÍRKY A JINÉ AKCE **RESTAURACE TRIFOT** **PRAHA – NOVÉ BUTOVICE** **PROSINEC**

Restauraci Trifot lze využít pro pořádání vlastní firemní či jiné akce, včetně vánočních večírků. K dispozici jsou přitom jak vnitřní, tak venkovní prostory, které pak mohou být vyhrazeny pouze vaší akci.

Areál Monínec

Ideální místo pro dovolenou v ČR, která nabízí širokou škálu sportovních aktivit v zimě i v létě: lyžování, golf, wellness, bikepark, koupaliště a další. www.moninec.cz
Monínec 7, Sedlec-Prčice

trigema_as
Areál Monínec

68 likes

trigema_as Teambuilding pro kolegy #firemni akce

mamajaja
Areál Monínec

65 likes

mamajaja S dětmi k vodě #letnimoninec #dovolená

otec-a-syn
Areál Monínec

87 likes

otec-a-syn Když tenis, tak s výhledem #zapas

vyletnice_kata
Areál Monínec

113 likes

vyletnice_kata Adrenalin pro malé #juniorpark

niki-loves-bike
Bikepark Monínec

51 likes

niki-loves-bike Adrenalin pro všechny #familytrail

Karel-crossfit
Areál Monínec

98 likes

Karel-crossfit Letní události #predatorrace #sportovni

Kiki-ski
Hotel Monínec

238 likes

Kiki-ski Monínec v bílém pláští #snih #romantika

snowman
Areál Monínec

158 likes

snowman Lyžování kousek od Prahy #strednicechy

unavena_mama
Hotel Monínec

78 likes

Odpočinek v hotelu #hotelmoninec #wellness

CHYTRÉ BYDLENÍ / KOMERČNÍ DEVELOPMENT/ STAVEBNÍ REALIZACE
VĚDECKOTECHNICKÉ PARKY / AREÁLY CESTOVNÍHO RUCHU

Jsme developerskou společností s přesahem do dalších aktivit.
S každým projektem se snažíme přinést našim zákazníkům přidanou hodnotu.

www.trigema.cz